KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

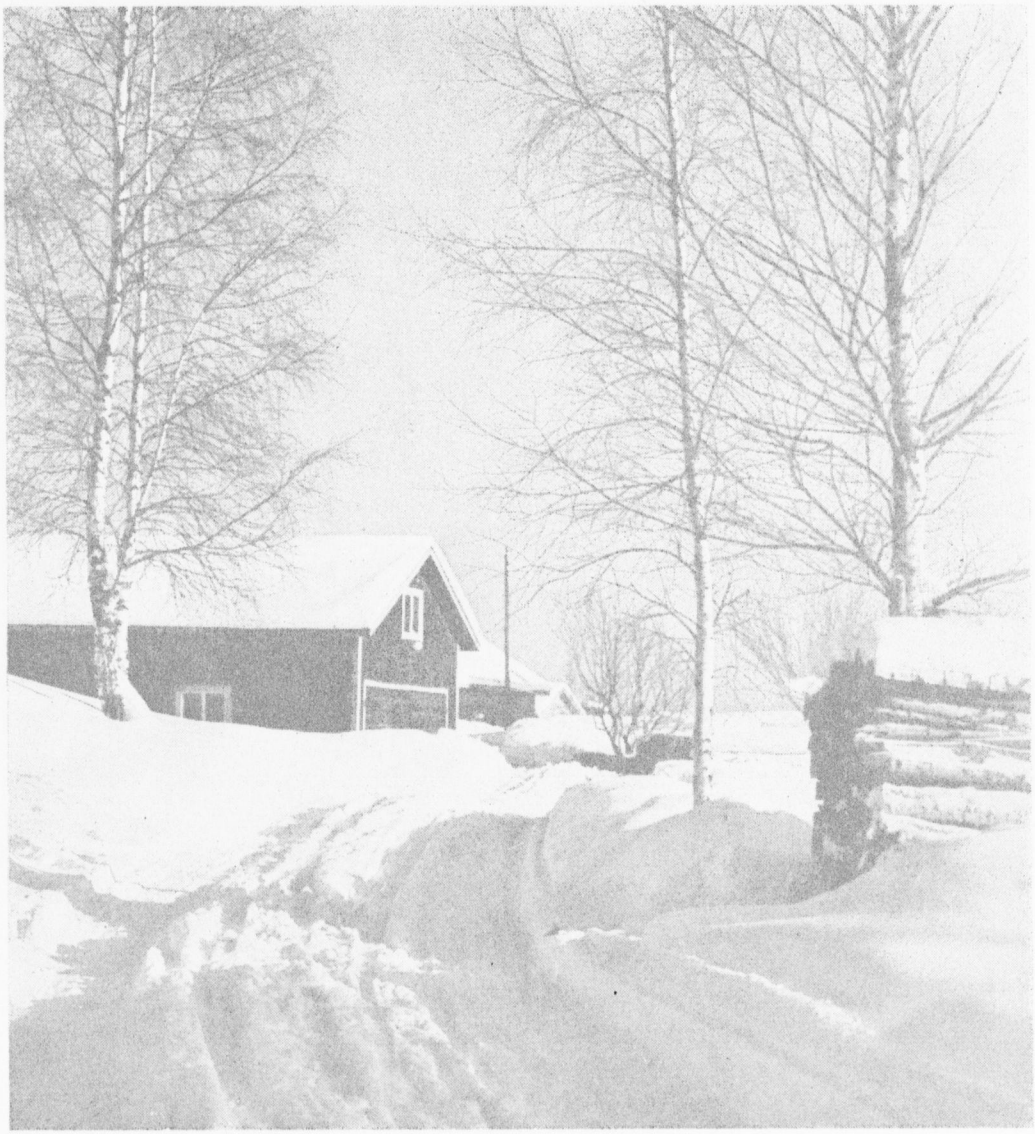

Talvi — Vinter

TAMMIKUU
JANUARI

N:o 1 - 1959

KÄYTTÄKÄÄ ONNITTELUADRESSEJA

Kukkaset kuihtuvat! Adressi säilyy jatkuvasti rakkaana muistona ystävällänne. Kun haluatte onnitella ystäväänne hänen merkkipäivänään — kun hän täyttää vuosia, solmii avioliiton, pääsee ripille j.n.e. on paras ja kätevin tapa lähettää hänelle onnittelunne kauniilla adressilla.

Näitä adresseja saa ostaa asiamiehiltämme kuurojenyhdistyksissä. Maksu on 300 markkaa kuorineen.

Pohjaväri on aurinkoisen hiekan väri, reunat ja koristeet sekä teksti, joka tässä kuvassa näyttää mustalta, on kultaa. Suuruus 21 × 27,5 sm, 4 siv.

Adressin myynnistä kertyvät tulot kartuttavat Liittomme Omakotirahastoa.

Adresseja saa tilata Liittomme toimistosta. Asiamiehille 20 % palkkio.

Liisankatu 27 E 10 — HELSINKI — Postisiirtotili n:o 6825

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

TAMMIKUU | 64. VUOSIKERTA | N:o 1 . 1959

Helmikuun numeroon tarkoitetut ilmoitukset, kirjoitukset ja kuvat on lähetettävä toimitukselle ennen tammikuun 7 päivää

KIRKOLLISKOKOUS ON PUHUNUT

Kirkolliskokouksella on Suomen kirkossa sama asema kuin eduskunnalla on valtiollisessa elämässä. Se on kirkon asioista päättävä korkein elin. Kirkolliskokous tosin kokoontuu harvoin, vain viiden vuoden väliajoin ja se on kokoontuneena vain kuukauden.

Kirkon korkein toimeenpanovalta on Laajennetulla piispainkokouksella. Sekin kokoontuu melko harvoin, pari kertaa vuodessa. Laajennettu Piispainkokous luovuttaakin omia toimeenpanotehtäviään muille kirkollisille elimille. Tärkein niistä on Kirkkohallitus.

Olemme selostaneet kirkon järjestysmuotoa siksi, että eräs kuuroille läheinen asia on saanut ratkaisunsa lokakuussa koolla olleessa kirkolliskokouksessa. Kirkolliskokoushan päätti antaa Laajennetun piispainkokouksen tehtäväksi pyytää valtiolta neljännen kuurojenpapin viran perustamista. Kirkolliskokous ymmärsi kuurojen sielunhoidon nykyisin olevan liian heikkoa ja katsoi, ettei valtion mahdollisia toimenpiteitä enää voida odottaa, niinkuin niitä jo 20 vuoden aikana on odotettu, vaan se kehoitti Laajennettua piispainkokousta ottamaan jo ensi vuoden kirkon talousarvioon määrärahan neljännen kuurojen sielunhoitopiirin perustamiseen. Tämä kirkon apu olisi luonteeltaan tilapäistä, koska kuurojen huollon kokonaisuudessaan katsotaan kuuluvan valtiolle jo siksikin, että kuurojenpapit joutuvat meillä suorittamaan myös puhtaasti yhteiskunnallisia tehtäviä.

Joulukuun alkupäivinä Laajennettu piispainkokous on ollut koolla Helsingissä. Myös neljännen papin kysymys oli silloin esillä. Uuden papinviran perustaminen kirkon varoilla kohtaa tällä hetkellä vaikeuksia. Kirkon yleiset menot ovat lisääntyneet niin suuresti, että kirkon menoarviosta on täytynyt poistaa eräitä tärkeiksi katsottuja menoeriä. Budjetin tasapainoon saaminen edellytti 7 milj. markan vähennyksiä. Vähennykset ovat kohdistuneet mm. erikoistehtävissä oleviin pappeihin. Jokaisesta hiippakunnasta on ensi vuonna vähennettävä yksi papin virka.

Kassakriisi, jonka olemme tähän asti yhdistäneet vain valtion yhteyteen, on nyt kohdannut myös kirkkoamme. Ja tästä syystä Laajennetussa piispainkokouksessa on tehty päätös, että kokous valitsee arvovaltaisen edustajiston käymään neuvotteluja valtion viranomaisten kanssa ja esittämään, että valtiovalta nyt kiireellisesti ottaisi asian järjestääkseen.

Tämä Laajennetun piispainkokouksen päätös merkitsee sitä, ettei uutta piiriä saada perustetuksi vielä tammikuun alusta. Asia siirtyy siis. Mutta se ei enää voi raueta. Ellei valtiovalta nytkään osoittaisi ymmärtämystä kuurojen asiaa kohtaan, silloin on Laajennetun piispainkokouksen hoidettava asia, koskapa kerran Kirkolliskokous on puhunut.

Tämä asian uusi vaihe ei ole mieluisa. Odottavan aika on pitkä. Mutta kun hiljainen seurakunta jo vuodesta 1927 lähtien on jaksanut odottaa, se jaksanee vielä odottaa nämä muutamat kuukaudet, joiden sisällä asiaan saadaan lopullinen ratkaisu.

Muistakaa tilata heti KUUROJEN LEHTI koko vuodeksi 1959

600 mk:n hintaan sisältyy ilmainen joululehti

Tilattavissa asiamiehiltämme yhdistyksissä, postista ja suoraan os.:

Suomen Kuurojen Liitto, Liisankatu 27 E 10, Helsinki
Postisiirtotili 6825

Vaasan Kuurojen Yhdistyksellä

oli Pyhäinpäivänä 60-v. juhlansa

Arvokkaaksi ja mieliinpainuvaksi tilaisuudeksi muodostui Pyhäinpäivänä vietetty Vaasan Kuurojen yhdistyksen 60-vuotisjuhla. Palosaarella olevan toimitalon avara juhlan tunnuksiin puettu sali oli ääriään myöten täynnä yhdistyksen jäseniä ja kautta maan saapuneita vieraita, joille juhlan ohjelman antoi hyvän mielen ja kuvan pirteästi toimivan yhdistyksen saavutuksista.

Aamupäivällä kävi yhdistyksen johtokunta sekä Tampereen Kuurojen yhdistyksen edustajat Vaasan vanhalla hautausmaalla kunniakäynnillä molempien yhdistyksien perustajan, kuuron kuvanveistäjän Albert Tallrothin haudalla, jolle laskettiin yhdistyksien seppeleet. Samalla käytiin laskemassa kukkaisvihot Vaasan yhdistyksen edesmenneitten toimihenkilöitten haudoille.

Päivällä klo 13 kokoontuivat juhlavieraat yhdistyksen ajanmukaiseen toimitaloon, jonka ravintolahuoneessa nautittiin juhlakahvit.

Juhlan ohjelman aloitti kuurojen lausuntakuoro. Tervehdyssanat lausui yhdistyksen puheenjohtaja, vaatturi Teuvo Taimisto. Rouva Maija-Liisa Niemelä lausui juhlarunon Kuurot, joka viitottuna ja ääneenlausuen teki kuulevaankin syvän vaikutuksen. Yhdistyksen vanhimpiin kuuluva Anders Håkans esitti yhdistyksen historiikin. Håkansin, joka nykyisin on myös sokea, esitys oli hyvin vaikuttava. Hänet tulkitsi puhuen myyntimies Reino Grev, joka toimi juhlan muunkin ohjelman tulkkina.

Juhlapuheen piti Suomen Kuurojen Liiton puheenjohtaja U. Kierimo, joka esitti puheensa ääneen herra Grevin toimiessa tulkkina. Johtaja Kierimo palautti mieliin heinäk. 21 päivän 1914, jolloin Vaasassa oli Suomen Kuurojen Liiton kokous. Puhuja sanoi, että tämä tilaisuus pysyy jatkuvasti mielessä, sillä se oli yksi Suomen kuurojen suurimmista juhlista. Oli vaikuttava näky, kun yli 300-päinen kuurojen joukko viisi-rivistönä marssi kaupungista hautausmaalle Tallrothin haudalle, jossa me tänäänkin kävimme. Täällä piti rovasti Luoma hyvin kauniin ja vaikuttavan puheen. Puhuja käsitteli sitten kuurojen ammattikoulukysymystä ja katsoi, että kun raajainvaliidit ovat jo saaneet valtiovallan toimeta kuusi ammattikoulua ja keuhkoinvaliidit kolme, ei ole lainkaan paljon pyydetty, jos kuurotkin saisivat edes yhden koulun. Nuoria kuuroja olisi nytkin pyrkimässä ammattikouluun n. 400. Puheensa päätteeksi johtaja Kierimo toi Liiton onnittelut ja pahoitteli, ettei tästä juhlasta oltu vähän aiemmin ilmoitettu sinne »pääkallon» paikalle. Nyt jää minulta syntymäpäivälahja antamatta, mutta vien terveiset, että Liitto jollakin tavoin muistaisi juhlivaa yhdistystä myöhemmin, lopetti joht. Kierimo puheensa.

Välittömästi puheen jälkeen suoritettiin Liiton ansiomerkkien ja yhdistyksen kunniakirjojen jako. Ansiomerkkien jaon suorittivat Liiton puolesta johtaja Kierimo ja Liiton sihteeri Rurik Pitkänen. Merkin saivat yhdistyksen entiset puheenjohtajat Carl Eric Martola ja Janne Leivo sekä yhdistyksen nykyinen puheenjohtaja Teuvo Taimisto, joista Leivo heikon terveytensä vuoksi ei ollut voinut saapua juhlaan. Merkki toimitetaan hänelle johtokunnan toimesta ja samalla viedään juhlakokouksen tervehdys. Vielä oli merkki myönnetty yhdistyksen pitkäaikaiselle nyttemmin kuolleelle toimihenkilölle August Nordbergille. Tämän merkin otti vastaan saajan leski Helmi Nordberg.

Yhdistyksen kunniakirjat jakoi puheenjohtaja Taimisto. Kunniakirjan saivat ansioituneet toimihenkilöt Carl-Eric Martola, Lempi Koskela, Helmi Nordberg ja Algot Strömsholm.

Vapaan sanan aikana esitettiin lukuisia onnitteluja, mm.:

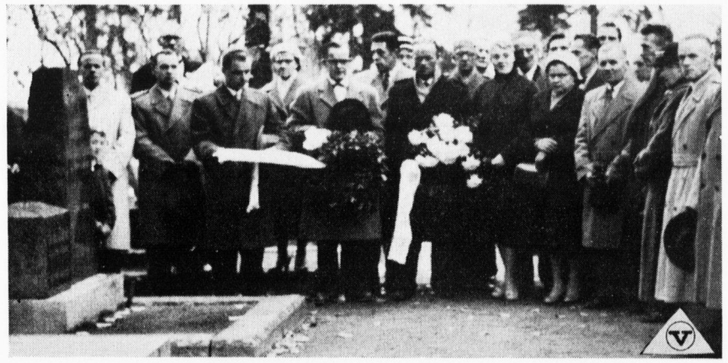

Kunniatervehdyksellä Albert Tallrothin haudalla

Yleisöä Vaasan Kuurojen Yhdistyksellä

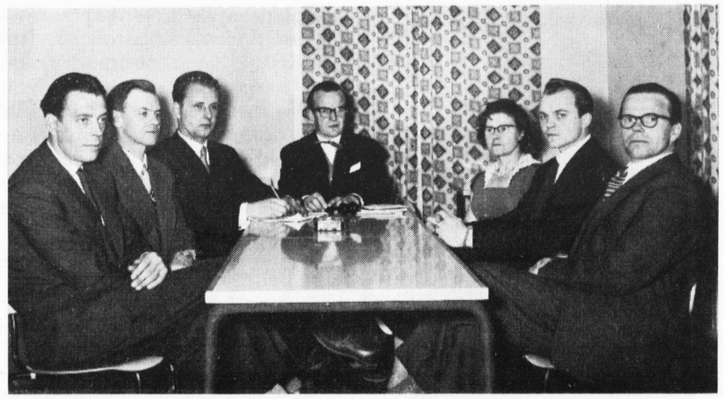

Vaasan Kuurojen Yhdistyksen johtokunta

Suomen Kuurojen Liiton puolesta johtaja Urho Kierimo, luvaten myöhemmin liitolta 10.000:— suuruisen lahjan; Vaasan Kuurojen Urheiluseura Wellaksen puolesta puheenjoht. Heino Niemelä, antaen 5.000:— lahjan; Seinäjoen Kuurojen Yhdistyksen puolesta puheenjoht. Matti Turja, 1.000:— lahjalla; Yhdistyksen kunniajäsen Carl-Eric Martola onnitteli, luvaten myöhemmin rahalahjan; Toimittaja Rurik Pitkänen Kirjapaino Oy Surdus Ab:n johtokunnan puheenjohtajana toi yhtiön onnittelut; Vaasan kaupunginhallituksen onnittelut esitettiin; Vaasan piirin sokeain yhdistyksen edustajat onnittelivat upeilla kukkalaitteilla; Pietarsaaren Kuurojen Yhdistyksen puolesta onnitteli puheenjoht. Anton Hellöre, lahjana pakka pyyheliinoja; Porin Kuurojen Yhdistyksen onnittelut toi puheenjoht. Martti Lankonen, lahjana kuvateos Porin kaupungista; Tyrvään Kuurojen Yhdistyksen onnittelut Malmin pienoispatsaan ohella toi puheenjoht. Tauno Kuutti; Tervehdyksiä esitettiin edelleen Helsingin, Tampereen, Savonlinnan, Kokkolan, Haapajärven, Oulun, Rauman, Keravan Kuurojen Yhdistyksiltä, Vaasan Kuurojen Yhdistyksen ompeluseuralta, Kuurojen Shakkikerholta. — Suomen Kuurojen Kukkasrahaston kautta onnittelivat Turun, Kuopion, Hämeenkyrön, Säynätsalon, Imatran, Riihimäen, Lappeenrannan ja Joensuun Kuurojen Yhdistykset. — Muiden kukkasrahastojen kautta onnittelivat Palosaaren Sos.dem. Työväenyhdistys, Jyväskylän Kuurot, Joensuun seudun Kuurojen Yhdistys, Rakel ja Elias Savisaari. — Sähkein onnittelivat Malmön, Uumajan, Kotkan, Hämeenlinnan, Lahden, Alavuuden, Kemin, Kouvolan, Salon ja Forssan Kuurojen Yhdistykset, kuurojen papit Paunu, Väätänen, Hyvärinen ja Savisaari, Ester Björklund ja Gerda Jahnsson Uumajasta, Vaasan Säästöpankki, Vaasan Invaliidit r.y. ja Reino Ignatius perheineen. — Kirjeillä Edith ja K. A. Nyman.

— Kaunis ja paljon antanut juhla päättyi yhteisesti viittomalla esitettyyn Maamme-lauluun, johon läsnäolleet vieraat hyräillen yhtyivät.

UUSI ROVASTI

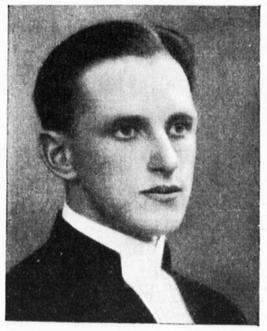

Tampereen hiippakunnan piispa E. G. Gulin on suonut rovastin nimen ja arvon mm. Tampereen piirin kuurojen matkapapille Lauri Paunulle. Onnittelemme.

Muutama sana rovasti Nybergistä

Kun äskettäin tuli kuluneeksi 50 vuotta siitä kun kuurot saivat ensimmäisen pappinsa, lienee paikallaan muistella heitä, jotka ovat meitä palvelleet ja tahtoneet meille hyvää, sekä ajallista että ikuista.

Toinen näistä, jonka tunsin hyvin, oli rovasti Hugo Nyberg. Jos kukaan, niin hän oli esikuvallinen paimen, isällinen ystävä ja hyväntekijä kuuroille. Osasivatkohan kuurot antaa hänelle arvoa silloin kun hän oli keskuudessamme, vaatimattomana ja lempeänä, aina rohkaiseva ja hyvä sana jokaiselle lausuttavana.

Muistan ensimmäisen vierailun, jonka rovasti teki kotiini. Olin nuori vaimo ja hämmennyin kun pappi tuli vieraisille, eikä minulla ollut varattuna mitään tarjottavaa. Mutta hän istahti rauhallisesti ja aloitti keskustelun. Sanoi, että kotini on siisti ja miellyttävä ja samassa huomautti että hän ei tarvitsekaan kahvia, kun ei iltasella koskaan sitä nauti, tulin vain katsomaan ja tutustumaan hän sanoi. Siinä istuttiin ja tarinoitiin ja lähtiessään hän toivotti Jumalan siunausta.

Sittemmin tämä sama pappi kastoi esikoiseni ja vielä toisenkin poikani.

Erikoisesti on mieleeni jäänyt kuva rovastista silloin kun mieheni sairasti. Sairaus oli pitkällinen ja vakava. Huoli toimeentulosta painoi minua ja puute uhkasi kotiamme. Silloin tuli rovasti rohkaisevin, hyvin sanoin ja tarjosi apuaan. Joka päivä, milloin oli kaupungissa kävi hän tervehtimässä meitä. Aina hänellä oli tuomisia sairaalle ja lähtiessään jätti hän rahasumman pöydälle. Kun estelin, sanoi hän: lapset tarvitsevat ruokaa ja lääkäri palkkionsa. Tänä vaikeana aikana opin kunnioittamaan ja rakastamaan rovastia oikeana Jumalan miehenä.

Minulle on kerrottu, että hän muuallakin, kun tuli perheeseen, jossa oli lapsia ja toimeentulo niukkaa, jätti lähtiessään rahaa perheen äidille.

Sellainen oli rovastimme, totinen ja vakava sanoissaan ja teoissaan. Liian pian kuurot menettivät tämän hyvän paimenensa, mutta varmasti vieläkin monet kiitollisin sydämin muistavat häntä.

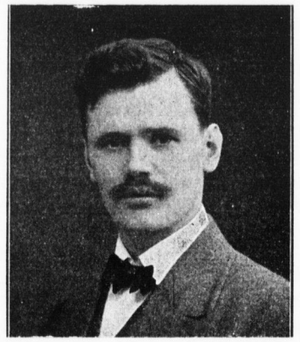

Taiteilija J. F. Talvia 80-vuotias

Tammikuun 14 p:nä täyttää Tyrväällä taiteilija *J. F. Talvia* 80 vuotta. Hän on hyvin tunnettu kuurojen vanhemman polven piirissä. Syntynyt Tampereella, kävi Turun kuurojenkoulun ja ryhtyi taiteilijaksi ja kuvanveistäjäksi, kehittyen alallaan eteväksi. Hän kävi Helsingin Ateneumin ja senaatin myöntämän stipendin turvin Roomassa saakka ulkomaisilla opintomatkoilla. Kuvanveistäjänä hän työskenteli mm. Helsingissä, Lappeenrannassa ja Pietarissa. Ennen vapaussotaa hän muutti perheensä kanssa Kiikkaan, vaimonsa syntymäseudulle ja rakennutti oman kodin. Kiikkaan muuttonsa jälkeen hänet valittiin heti Kiikan ja sen ympäristön Kuurojenyhdistys Heffata r.y:n puheenjohtajaksi, ollen siinä toimessa 20 vuotta. Myöskin hän on Tampereen Kuurojen Yhdistyksen perustajajäsen ja oli sen ensimmäinen sihteeri. Vuonna 1932 Heffata-yhdistyksen täyttäessä 25 vuotta hänet kutsuttiin yhdistyksen kunniajäseneksi.

Helsingissä olonsa aikana hän oli toiminut Helsingin Kuurojen Yhdistyksessä erilaisissa riennoissa ja oli myöskin jäsenenä Suomen Kuurojen Liiton hallituksessa.

Mainittakoon, että Porvoossa oleva kuurojenkoulujemme isän Karl Oskar Malmin muistopatsas on taiteilija Talvian luomuksena pronssiin valettu. Se paljastettiin vuonna 1926. Hän on osallistunut useita kertoja luonnoskilpailuihin, saaden hyviä sijoituksia.

Vanhuuden päivänsä hän viettää nyt vanhimman tyttärensä maatilalla Tyrväällä ja on korkeasta iästä huolimatta hyvissä ruumiin ja sielunvoimissa ja maalailee edelleen tauluja entisellä hyvällä taidollaan tilaajille.

Taiteilija Talvia on saanut tunnustukseksi ansioistaan Suomen Kuurojen Liiton pronssisen ansiomitalin 20. 5. 1945 ja Suomen Leijonan Ritarikunnan hopeisen ansioristin 6. 12. 1950.

Tyrvään Kuurojen Yhdistys toivottaa jatkuvia voimia ja menestyksellisiä vuosia yhä eteenpäin.

Ystävällisyys, joka oli ominaista hänelle, on yksi Hengen hedelmä, ja kaikki se, mikä on Jumalasta, kääntää ihmistä, joka on Jumalan luoma, takaisin Hänen luokseen.

K.P.

Kauko Mäkelä 60-vuotias

60 vuotta täyttää tammikuun 16 p:nä Naistenmatkassa puuseppä *Kauko Mäkelä*, kaikkien kuurojen tuntema toimenmies kuurojen yhdistys- ja urheiluseuratoiminnassa.

On vaikea sanoa kummalla saralla Kauko Mäkelä on toiminut tarmokkaammin, Kuurojen Liiton ja kuurojenyhdistysten vai Kuurojen Urheiluliiton ja urheiluseurojen piirissä, mutta molempien hyväksi hän on vaikuttanut innokkaana ja pystyvänä toiminnan mienä. Hänet tunnetaan hyvänä puhujana ja esitelmienpitäjänä, yhdistystoimitsijana; häntä on käytetty puheenjohtajana, sihteerinä ja rahastonhoitajana, yleensä ei mikään puoli tässä toiminnassa ole hänelle vierasta. Kuurojen Liiton keskushallituksessa häntä onkin käytetty monissa toimikunnissa ja komiteoissa.

Kauko Mäkelä syntyi maanviljelijän poikana Nastolassa Iitin pitäjässä. Hänen nuoruudenaikaisiin harrastuksiinsa kuului mm tietysti urheilu, ollen hän kotipaikkakunnallaan perustamassa urheiluseuraa (kuulevien) jonka parissa sitten saikin ensimmäiset kokemukset urheilutoimitsijana. Muutettuaan myöhemmin Lahteen oli hän siellä perustamassa niin kuurojen yhdistystä kuin urheiluseuraakin, toimien niiden hyväksi parin vuoden ajan, kunnes v. 1957 muutti Tampereelle silloisen Valtion lentokonetehtaan mallipuusepäksi, ollen edelleen tämän tehdaslaitoksen, nykyisen Valmetin palveluksessa. Tampereen kuurojenyhdistyksen toiminnassa on Kauko Mäkelä ratkaisevasti vaikuttanut yhdistyksen toimintaan, ensin sihteerinä ja rahastonhoitajana ollen nykyään yhdistyksen puheenjohtaja.

Kuurojen Urheiluliiton liittojohtokuntaan on Kauko Mäkelä kuulunut pitkän ajan, toimien liiton puheenjohtajana vuosina 1951—52 ja senjälkeen liiton varapuheenjohtajana. Myös Urheiluliitossa on hänen kokemustaan ja taitojaan käytetty monin tavoin, kuten urheilujoukkueiden johtajana kongressiedustajana jne. Toiminnastaan urheilun hyväksi hän on m.m. saanut Suomen urheilun hopeisen ansioristin.

Naistenmatkaan, Haikan omakotialueelle Kauko Mäkelä v. 1940 rakensi omakotitalon asuen siellä edelleen. Talon isännän ja herttaisen Ethel-rouvan luona on nautinto käydä juttusille ja jutut keskittyvät melkein aina historiaan ja kirjallisuuteen, mitkä ovatkin Kaukon vapaa-ajan harrastuksia.

Toivotamme Kaukolle lisää elinvoimaisia vuosia eteenpäin.

N. R:kko.

LIITTOMME VUOSIKOKOUS

pidetään Mikkelissä 22. 3. 59. Keskustelukysymykset lähetettävä liiton toimistoon viimeistään helmikuun 22 päivään mennessä.

Keskushallitus

Eräs kuuro

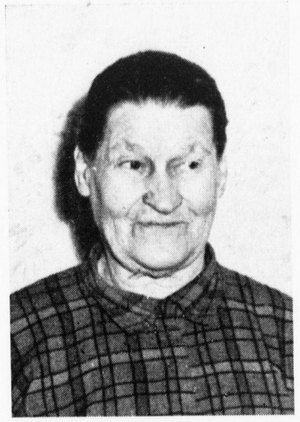

Parkeeva Harakka on koulua käymätön kuuro vanhus. Hän viettää vanhuutensa päiviä veljensä luona Viinijärvellä. Pienessä mökissä he asuvat ja harvoin ihmiset näkevät Parkeevan liikkuvan kauempana kuin mökkinsä ympärillä. Ikää sanoi hänen veljensä Parkeevalla olevan 81 vuotta. Tämän mökin ympärillä ei kasva edes kukkia silmän ilona. En luule että Parkeeva on tavannut koskaan toisia kuuroja. Hän ei lähestynyt meitä, vaikka asuimme aivan lähellä toisiamme. Menimme häntä tervehtimään ja selitimme keitä olemme. Hänen kovat kasvonpiirteensä vetäytyivät hymyyn ja hän alkoi käsittää, että olemme samanlaisia, kuuroja kuin hänkin on ja ihmeekseen hän näki meidän käsillämme viittovan. Veli kertoi meille että Parkeeva on tullut kuuroksi 12 vuotiaana Suojärven Hautakylässä. Hänen kasvonsa on paljon kirkastunut sen jälkeen kun tapasi kohtalotovereita, vaikkakaan ei hän näin vanhalla iällään enää paljon jaksa oppia, ei viittomista eikä puhetta ymmärtämään, mutta tovereiden läheisyys tekee hänet iloiseksi.

Parkeeva Harakka ei ole koskaan saanut käydä tiedon tiellä, eikä nauttia sitä onnea kuin me parempiosaiset olemme saaneet, jotka olemme koulussa saaneet tietoa ja taitoa. Hän on kuitenkin saman tien kulkija kuin mekin täällä varjojen maassa, ja kerran meille koittaa sama ylösnousemuksen uusi aamu, jolloin saamme lausua hyvää huomenta toisillemme.

Eeva Suoninen

Hyvätasoiset nuorten II kulttuuripäivät

Nuoret ovat lopullisesti ottaneet omakseen nuorten kulttuuripäivät; tämä saatettiin todeta Turussa joulukuun 5—7 päivinä vietetyillä liiton toisilla kulttuuripäivillä. Päivien eri kilpailuissa oli osaanottajia yhteensä 84, edustaen he liiton 14 jäsenyhdistystä. Nämä nuoret esiintyjät olivat huolella valmistautuneet omiin kilpailuihinsa ja niinpä sai lähes 300-päinen yleisömäärä seurata hyvätasoisia esityksiä. Joka lajissa olikin kilpailu tiukkaa ja ratkaisut tapahtuivat parin kolmen pisteen eroin. Runsain oli osaanottajamäärä lausunnassa, missä osallistujia oli 19, mutta myös muissa lajeissa oli kiitettävän runsaasti esiintyjiä. Erityisen ilahduttavaa oli esitelmäkilpailu, mihin oli uskaltautunut mukaan 7 nuorta huolimatta siitä, että esitelmä oli valmistettava määrätyistä aiheista. Varsinkin kärkipäähän sijoittuneiden esitelmät olivat siksi hyviä suorituksia, että yhdistysten on syytä muistaa näitä nuoria kykyjä esitelmäpäivien puhujia pyydettäessä.

Kansantanhu ja näytelmäkilpailuun oli rohkeasti tulleet mukaan pari pienempääkin yhdistystä. Varsinkin Seinäjoen yhdistyksen yllättävä sijoittuminen näytelmäkilpailussa osoittaa, että maaseutuyhdistyksilläkin on mahdollisuutensa näissä kilpailuissa, kunhan vain omataan riittävä määrä innostusta ja tarmoa. Näytelmäkilpailussa Helsinki kylläkin oli selvästi muita parempi, mutta se ei suinkaan vähennä Seinäjoen suorituksen arvoa. — Kansantanhussa oli Helsinki jälleen parempi, mutta Turku kolmella ryhmällään osoitti uhkaavaa tasoa. Värikkäinä ja reippaina suorituksina tanhut hyvin sopivat kuurojenyhdistyksissä harrastettavaksi sekä juhlissa esitettäväksi, joten on syytä toivoa tämän harrastuksen leviämistä yhdistysten piirissä.

Kulttuuripäivien tiukat kilpailut vietiin läpi perjantaina ja lauantaina, huipentuen ne sunnuntaina jumalanpalvelukseen Betel-kirkossa ja päättäjäisjuhlaan Rakennusmestariyhdistyksen talossa. Päättäjäisjuhlan ohjelmassa oli lausunta-, kuoro- ja näytelmäesityksiä sekä liittomme puheenjohtajan johtaja Urho Kierimon juhlapuhe.

Palkintojenjaon yhteydessä luovutettiin liitolle kulttuuripäiväkomitean lahjoituksena »Soihtupokaali» yhdistysten väliseksi kiertopalkinnoksi kulttuuripäivien kilpailuihin. Turun yhdistys sai ensimmäisen kiinnityksen tähän pokaaliin.

Tulokset:

Lausunta

1. Sirpa Kostiainen, Turku ..... 332 p.
2. Annikki Mikkonen, Turku .... 296 p.
3. Aili Paavola, Turku ..... 292 p.
4. Esko Sänkiniemi, Turku .... 290 p.
5. Terttu Laukkanen, Helsinki .. 288 p.
6. Anna-Liisa Vehkama, Helsinki 284 p.
7. Silja Kokotti, Kuopio ..... 282 p.
8. Elisabeth Kattainen, Helsinki 270 p.
9. Nina Paajanen, Lahti ..... 268 p.
10. Maritta Hammarlund, Helsinki 266 p.
11. Soile Salonen, Jyväskylä .... 258 p.
12. Liisa Salokorpi, Seinäjoki .... 257 p.

Esitelmät

1. Sirpa Kostiainen, Turku ..... 140 p.
2. Aino Viitala, Seinäjoki ..... 128 p.
3. Tauno Kuutti, Vammala ..... 128 p.
4. Tauno Väisänen, Turku ..... 125 p.
5. Kauko Laukkanen, Helsinki .... 120 p.
6. Eeva Ratavaara, Jyväskylä ..... 117 p.
7. Uolevi Saarikko, Helsinki ..... 111 p.

Kertomukset

1. Kauko Laukkanen, Helsinki .... 164 p.
2. Esko Sänkiniemi, Turku ..... 160 p.
3. Tauno Kuutti, Vammala ..... 159 p.
4. Eeva Ratavaara, Jyväskylä .... 156 p.
5. Erkki Yli-Petäys, Turku ..... 154 p.
6. Pentti Kostiainen, Helsinki .... 151 p.
7. Taisto Leino, Turku ..... 141 p.

Piirustus

1. Teuvo Suutari, Turku
2. Teuvo Suutari, Turku
3. Maritta Hammarlund, Helsinki
4. Soini Matti Suni, Mikkeli

Vesivärimaalaus

1. Teuvo Suutari, Turku
2. Teuvo Suutari, Turku
3. Soini Matti Suni, Mikkeli
4. Soini Matti Suni, Mikkeli

Valokuvaus

1. Bror-Erik Södergård, Vaasa
2. Sauli Isomäki, Turku
3. Tauno Väisänen, Turku
4. Martti Kannisto, Turku

Kansantanhu

1. Helsinki A ..... 243 p.
2. Turku A ..... 238 p.
3. Turku C ..... 233½p.
4. Helsinki B ..... 228 p.
5. Turku B ..... 226 p.
6. Jyväskylä ..... 224 p.
7. Hämeenlinna ..... 218½p.
8. Tampere ..... 194 p.

Sananen kuurojen papeille

Kun olemme sanomalehdissä ja Kuurojen Lehdessäkin lukeneet ettei valtio voi palkata meille lisää pappeja, eikö olisi paikallaan että seurakuntien papit huolehtisivat myöskin kuuroista ja koulua käymättömistä nuorista kuuroista. Kuurojen papithan voisivat piirinsä seurakuntien kaitsijoita pyytää esim. lukukinkereillä tiedustelemaan missä löytyisi koulua käymätön kuuro lapsi tahi kuuro aikuinen. Tästä olisi kehoitettava tekemään ilmoitus kuurojen papeille.

Näin ennen tehtiin Savonlinnassa ja Säämingissä. Silloinen tuomiorovasti Aleksanteri Auvinen oli lämmin kuurojen ystävä. Hän huolehti kuuroista ja järjesti heille kokouksia, kutsuen rov. Nybergin pitämään heille hartausjuhlia. Näin löytyi silloin kouluakäymättömiä kuuroja useitakin. Koulua käyneitäkin oli yksinäisyydessä eläviä, joihin ei kukaan ollut huomiota kiinnittänyt. Sanomalehdissä silloin ilmoitettiin, koska kuurojen pappi tulee pitäjään. Sekä kuurot että kuulevat kokoontuivat kirkkoon, jossa ensin oli Jumalanpalvelus ja sen jälkeen kuurot menivät läheiseen kansakouluun ja kuulevatkin tulivat sinne katsomaan. Siellä pidettiin puheita ja yksinäiset kuurot saivat ystäviä.

Silloin oli oikein Almanakkaan painettu asetus kuuron lapsen kouluun toimittamisesta. Rovasti neuvoi tekemään tämän pykälän mukaan. Nykyään ei ole enää Almanakassa kuuroja koskevaa pykälää ja kaikki muukin toiminta on muuttunut.

Silloin meillä olikin vain kaksi kuurojen pappia, Rov. Nyberg ja Nyman. Matkat eivät silloin olleet helpot, niinkuin nykyisin. Ei ollut autoja, lentokoneita eikä muita sellaisia. Nykyään pääsee helposti matkaamaan kaikkialla, toisin oli silloin, mutta silloinkin löytyi kuuroille lämminsydämisiä ystäviä kuulevan seurakunnan keskuudesta.

E. Suoninen

Kyllä vielä nykyisinkin seurakuntien papit tekevät ilmoituksia kuuroista heidän papeilleen. Kuitenkin on aikamme niin valistunutta, että miltei jokainen kuuro lapsi toimitetaan vanhempiensa aloitteesta kouluun.

Toim. huomautus.

Näytelmä

1.	Helsinki	275 p.
2.	Seinäjoki	240 p.
3.	Turku	236 p.
4.	Jyväskylä	204 p.
5.	Tampere	199 p.

Soihtupokaalin pisteet

1.	Turku	28 p.
2.	Helsinki	10 p.
3.	Seinäjoki	4 p.
4.	Vaasa	3 p.
5.	Vammala	2 p.

Isä, Petteri ja joulusatu

Pikku Petteri nyhtäisi isää housunlahkeesta:

— Ota syliin.

Isä siirsi silmänsä lehdestä alaspäin ja vastusti.

— Kyllä sinä olet jo liian vanha sylissä kiikkumaan.

Petteri ei kuunnellut. Syliin, syliin, hoki poika samalla kun tarmokkaasti kiskoi housunlahkeesta. Isä huoahti, laski lehden pois ja otti Petterin polvelleen.

Siinä he molemmat katsoivat ulos, talvipäivän harmauteen. Maa oli ohuen lumikerroksen peitossa ja lumihahtuvia leijaili kevyesti pilvistä.

— Kerro joulusatu, vaati poika.

Isä hymähti — mitäs sinä joulusta tiedät, ethän vielä ole yhtään joulua elänyt.

— Mitäpä siitä, kohtahan sen näen, mutta sitä ennen kerro satu joulusta.

— Jaa, sanoi isä ja mietti ankarasti, ainakin hänen otsansa vetäytyi ryppyihin. Poika katsoi odottavasti ylöspäin noihin ryppyihin.

— Olipa kerran, aloitti isä epävarmasti, olipa kerran joulutonttu . . .

— Mikä se semmoinen tonttu on?

— Se on, se on semmoinen joka elää jossain piilossa ihmisiltä, nukkuu ja syö ja on toimittavinaan jotain . . .

— Sehän on siis kuin valtion virkamies, yritti poika.

— Älä sinä nyt loukkaa viattomia virkamiehiä. Tonttu kyllä toimittaa jotain hyvää. Tämä tonttu kulki jouluaattona pitkin lumista maantietä selässään kontti, joka oli täynnä lahjoja. Tonttu oli menossa salokylään viemään köyhälle torpan väelle hiukan jouluiloa. Matka oli pitkä ja kontti painoi . . .

— Miksi se tonttu käveli, miksei hän ajanut linja-autolla.

— Noo, en minä tiedä . . .

— Minkälainen on jouluilo, onko se syötävää.

— Eihän se syötävää ole, ei sitä voi nähdäkään. Se on semmoinen tunne, joka valtaa ihmiset jouluna kun he saavat ja antavat lahjoja.

— Kuule, sanoi poika, enhän minä sitten voi tuntea jouluiloa koska en anna kenellekään mitään lahjaa.

— Jaa, mietti isä, mutta saathan sinä sentään lahjoja ja kyllä siitä tulee sinullekin hyvämieli ja jouluiloa. Kunhan vielä kasvat niin ehdit kyllä lahjojakin antaa. Niin, se tonttu siis käveli ja iltapimeässä hän saapui sinne salokylään. Hän näki himmeän valon tuikkivan mökin ikkunasta, siellä ei ollut sähkövaloa, vain öljylamppu.

— Miksei siellä ollut sähkövaloa.

— Kun ei ollut sähköjohtojakaan.

— Miksei niitä johtoja ollut.

Hyvää Uutta Vuotta

1959 toivottavat:

JOENSUU:
Hirvonen, Erkki perh.
Kettunen, Hilma perh.
Simonen, Tauno perh.
Väänänen, Elvi

JUVA:
Väänänen, A. Evert

KARHULA:
Paavilainen, Katri ja Simo

KAUSALA:
Tingander, Heimo

KUOPIO:
Sohlström, Alina ja Åke

PARAINEN:
Lähdeniitty, Oskari perh.
Tulinen, Lydia
Tuominen, Maria

RUHTINAANSALMI:
Kela, Olli

TIKKALA:
Simonen, Otto perh.

YLISTARO:
Sauselin, Anna ja Jaakko
Sorsa, Selma

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

JANUARI | 63 ÅRGÅNGEN | Nr 1 - 1959

KYRKOMÖTET HAR TALAT

Kyrkomötet har i Finlands kyrka samma ställning som riksdagen i det politiska livet. Det är den högsta instans som besluter i kyrkans angelägenheter. Kyrkomötet sammankommer visserligen sällan, endast med 5 års mellanrum och det sitter endast en månad.

Den högsta verkställande makten innehas av förstärkta biskopsmötet. Även det sammankommer rätt sällan, ett par gånger om året. Förstärkta biskopsmötet överlåter även en del av sina uppgifter åt andra kyrkliga organ av vilka det viktigaste är Kyrkostyrelsen.

Vi har redogjort för den kyrkliga organisationen därför att en för de döva viktig sak avgjorts vid kyrkomötet som sammankom i oktober. Kyrkomötet beslöt ju ge förstärkta biskopsmötet i uppgift att anhålla om att staten måtte tillsätta en fjärde reseprästtjänst för de döva. Kyrkomötet insåg att de dövas själavård är bristfälligt ordnad och ansåg att man inte längre kunde vänta på eventuella åtgärder från statens sida såsom man i 20 år fått vänta utan uppmanade förstärkta biskopsmötet ta upp i kyrkans budget för nästa år ett anslag för grundandet av ett fjärde själavårdsdistrikt för de döva. Denna hjälp från kyrkans sida skulle vara tillfällig, eftersom man anser att de dövas vård i sin helhet åligger staten redan av den orsaken att dövprästerna hos oss måste utföra även rent sociala uppgifter.

De första dagarna i december sammankom förstärkta biskopsmötet i Helsingfors. Även frågan om den fjärde reseprästen behandlades då. Att grunda en fjärde tjänst med kyrkans medel möter för närvarande svårigheter. Kyrkans allmänna utgifter har ökat i så hög grad att man ur budgeten varit tvungen att stryka några viktiga anslag. För att budgeten skulle fås i jämvikt förutsattes en minskning på 7 milj. mk. Minskningarna har berört präster som arbetar i specialuppdrag. I varje stift måste nästa år en prästtjänst slopas.

Kassakrisen som vi hittills kombinerat endast med staten har nu drabbat även vår kyrka. Och av denna anledning har man vid förstärkta biskopsmötet fattat det beslutet att mötet väljer en auktorativ delegation som skall diskutera med de statliga myndigheterna och framhålla att statsmakten nu med det snaraste måtte ordna denna sak.

Detta beslut som förstärkta biskopsmötet fattat innebär att ett nytt distrikt inte kan grundas från januari månads början. Saken blir således uppskjuten. Men den kan inte längre gå om intet. Om statsmakten inte nu heller visar förståelse för de dövas sak då måste förstärkta biskopsmötet ordna saken, eftersom kyrkomötet så talat.

Denna nya vändning saken tagit är inte trevlig. Den väntandes tid är lång. Men då den tysta församlingen orkat vänta från år 1927, torde den ännu orka vänta de få månader inom vilka saken slutgiltigt avgörs.

Amerika har en halv miljon döva

Tacksamt arbetsfält för missionen

De kristna döva i Amerika bedriver verksamhet med egna församlingar på samma sätt som de hörande, men de äro alltför isolerade och önskar större gemenskap med de hörande. Om så sker blir de mera förstådda av andra och man kan bli till välsignelse för varandra. Men tråkigt nog ger inte så många församlingar sitt stöd och sin hjälp åt de döva. Många ledare bland de döva uttrycker sin stora sorg över att de hörandes församlingar har så lite förståelse för de dövas verksamhet.

Vid samtal med de hörande har jag sökt att ventilera dessa problem och har då fått se och förstå att det råder stor okunnighet om de dövas församlingsarbete, även om de ibland får låna deras kyrkor för sina möten. Glädjande nog finns det pastorer, som gått in för att hjälpa de döva och söker intressera sina församlingar i detta avseende, men det är en droppe i havet. Amerika har i dag en halv milljon döva och det behövs en flammande appell till de hörande kristna, så att Guds folk vaknar inför de dövas behov av evangeli frälsande budskap. De dövas församlingar äro anslutna till olika kyrkosamfund. De flesta äro dock anslutna till Assemblies of God. Dessa har också 42 missionärer bland de döva, av vilka en del äro hörande, som behärskar teckenspråket. Verksamheten styres från Hög-

kvarteret i Springfields i Missouri. Andra tillhör baptist- och metodistsamfunden. Katolikerna har också arbete bland de döva och en del församlingar äro anslutna till katolska kyrkan. Katolikerna bedriver även på detta område en intensiv verksamhet, vilket borde väcka de överiga kristna till en större aktivitet. Så har vi lutherska och presbyterianska kyrkorna, även mormonerna har trängt in bland de döva.

Möten och kampanjer.

I New York gästade vi Salemförsamlingen i Brooklyn i tio dagar. Vi hade goda möten och pastor Arne Dahl gjorde allt han kunde för oss och vi äro honom tack skyldiga för detta. I Glad Tidings Tabernaclet hade vi möte för ett 50-tal döva. Pastor Pentz är själv hörande, men arbetar med stor nit för de döva. Sista söndagen i varje månad tolkar han i television för de döva, något som vi själva var med om och kunde se. Under Billy Grahams-kampanjen i New York förra året var pastor Pentz med och tolkade i varje möte och ett 80-tal döva blev frälsta. I Amerika är det stora frihet att förkunna evangelium och det är mycket att tacka Gud för då man tänker huru svårt många har det i andra katolska och kommunistiska länder. Även vi har det gott i vårt älskade land och vi hoppas det skall bli oss möjligt få bevara vår frihet.

I början av juli månad var vi inbjudna att deltaga i de dövas s.k. campmöten eller campläger, i Salt Lake Biege, som ligger på en höjd av 2.500 meter över havet 3 mil från San Bernadino i Kalifornien. Från San Bernadino är det 8—9 mil till Los Angeles. Häruppe är luften ren och klar. Sommarlägret hade ett 80-tal döva deltagare från hela Kalifornien. En kväll lämnade ett 60-tal sitt liv åt Gud. Ett underbart möte. Här får de unga döva lära sig mycket gott, som blir dem till hjälp i livet, då man nu se huru mycket som fördärvar ungdomen i dag. Och myndigheterna ser bekymrade på huru brottsligheten alltmer gör sig förnimbar ibland unga. Vi besökte en kväll en stad MacAlster i Oklahoma, där det finns ett av Amerikas största fängelser. Ni må tro att det var beklämmande att se dessa höga murar, som omgiver alla de fångar, som äro inhysta där. Det sades mig, att 3.000 fångar fanns där och att fem väntade på elektriska stolen. Fruktansvärt. Behöver jag fråga: på vad sätt kommer dessa människor dit? De har aldrig fått komma in på den goda vägen och fostras i en bättre anda.

En flygtripp med en döv flygare.

Vi vet ju alla, att de döva ganska länge har haft svårigheter med att få köra bil, men de döva i Amerika äro de första i världen, som kunnat göra anspråk på sina rättigheter och det är ingen svårighet för de döva att taga körkort såvida de kunna visa att de äga sådana förutsättningar till att köra bil. I dag finns säkert omkring 40.000 döva som har körkort. De har bara vanlig körlicens, som andra hörande, men inga särskilda påskrivningar som finns i våra körkort bland döva i Sverige. Inga särskilda spegelanordningar. De döva verkade förvånade att höra vilka bestämmelser det var för Sverige bland döva. Inga särskilda skyltar på bilarna, som säger att bilisten har nedsatt hörsel. Vi kunde inte märka någon skillnad. De döva hade samma rättigheter som de hörande. Visst äro vi glada över framstegen för de döva i Sverige att de har kommit så långt att många nu får köra bil. Gott och väl.

En del döva har kommit längre i Amerika och det finns i dag femtontal flygare och jag hade glädjen att sammanträffa med tre stycken, två i Los Angeles och en i Grand Rapids i Mischigan. Den flygare, som bjöd oss tre, min hustru och vår dotter på en tripp åt Stilla Havet över Long Beach, är den förste döve flygare i Amerika och är en kristen och tillhör de dövas kyrka. Han förde ett plan med plats för fyra personer. Min hustru var inte så hågad att följa med fast hon har åkt flyg flera gånger och borde känna sig hemmastadd, men själva spänningen var att det skulle vara med en döv. Min fru uttryckte efteråt att det var en intressant upplevelse. Denna flygtur är med i den film som vi har tagit på resan i staterna.

Vännerna Lets och Juliet Hunt.

Jag vill presentera ett par vänner som vi träffade i Kalifornien och säkert vill intressera alla. Dessa vänner, Broder Hunt, var före sin omvändelse till kristendomen en av Amerikas skickligaste trollkonstnärer, och hans hustru en firad revystjärna, och båda äro döva, och har genomgått dövskola. Broder Hunt var under världskriget mycket anlitad vid fronten för att med sina många tricks och konster uppliva soldaterna, men så har de också rest i många länder. Så gick en tid då dessa vänner icke längre fann någon glädje att med sina konster glädja människorna utan de genomgick en religiös kris som ledde till deras omvändelse. Dessa äro nu missionärer för döva och reser överallt och förkunnar evangelium och använder då sina konster. Det var för oss en stor upplevelse att se dem framträda fast jag inte direkt kan acceptera sådant, men jag tror de har en stor uppgift för oss döva vi får ju alltid försöka att levandegöra våra tankar och använda alla möjliga uttryck att förklara. Dessa vänner har uttalat en önskan att få besöka Sverige och de äro hjärtligt välkomna.

De många upplevelser som vi voro med att se på vår resa i Amerika och som jag inte här kan nedskriva då det säkert skulle taga mycket av utrymmet i tidningen, får jag inskränka till en del. Som vännerna vet, så reser jag för det mesta och har tänkt vilja besöka så många föreningar det blir mig möjligt.

Martin Larsson
SDR Kontakt

MUSIKUNDERVISNING FÖR DÖVA

Bland de mest begeistrade musikeleverna vid Theodore Rooseveltskolan i Compton, Californien är ett femtiotal flickor och pojkar som med nöd och näppe kan uppfatta tonerna. De nöjer sig med att känna musikens skönhet, för de är alla döva eller svårt hörselskadade, och den enda kontakten med ljud fårde genom känseln.

Musiken är mera för dem än en källa till glädje, den är också en mycket väsentlig del av deras träningsprogram som skall göra det möjligt för dem att uppfatta ljud och därmed stöda dem i deras föberedelser att lära sig tala. Programmet som påbörjades år 1948 är ett av de många amerikanska försöken att ge hörselskadade barn samma möjligheter som de hörande. I Theodore-Roosevelt skolan undervisas svårt hörselskadade barn från fem omkringliggande skoldistrikt tillsammans med icke hörelskadade och musikundervisningen har visat sig vara en en förtäfflig hjälp för dem. Ett fåtal av dem är helt döva, men de har alla betydligt nedsatt hörsel.

De hörselskadade barnen har två lärare, klassläraren som undervisar alla eleverna och en specialutbildad lärare. Skolan har anställt sex dövlärare och de undervisar i den teknik som är nödvändig för att döva och hörselskadade skall kunna uppfatta tal, samt i munavläsning. Speciallärarn och klasslärarna samarbetar för att lösa de hörselskadade barnens problem.

De lyssnar med händerna

Övningar i att uppfatta ljud upptar en stor del av de hörselskadades lärotid. De börjar med särskilda högtalare och först använder man vanligen en stämgaffel. När läraren har slagit an på instrumentet skall barnen försöka beskriva de ljud de svagt hör. Senare lär de sig att lyssna med händerna på instrumentet, då läraren spelar klaver eller fiol för dem.

När skolans orkester håller konsert går barnen omkring bland de spelande för att kunna följa vibrationerna från de olika instrumenten, och med händerna på trumman, trumpeten eller basson lär de sig att skilja mellan olika former av musik som frambringas av instrument. De lär sig känna skillnad på tonhöjden och på rytmen och senare är de flesta av dem i stånd att uppfatta talljud med hjälp av vibrationerna.

Trots det allvarliga handikap som nedsatt hörsel utgör lär sig en del av barnen spela på klaver eller andra instrument, där den grundläggande färdigheten kan läras med hjälp av synsinnet, klaviaturen och notbladen, istället för genom hörseln och man planerar att med tiden låta någon av eleverna spela med i skolorkestern.

De färdigheter som barnen uppnår genom denna musikterapi hjälper dem med det svåraste, nämligen att uttrycka ljud som de själva inte kan uppfatta genom örat. Endel av barnen vilkas lomhördhet tilltagit med åren kan ännu »minnas» ljud, medan andra som fötts med mycket nedsatt hörsel först måste läras »höra» ljud för att kunna återge dem. När barnen känner vibrationerna från en trumma eller ett horninstrument kan de småningom uppnå en betydande färdighet i att översätta ljuden till tal.

Compton-programmet har också infört sång och dans i undervisningen för de döva barnen. Sångundervisningen går vanligtvis till så att klassläraren spelar medan specialläraren säger texten som är så gjord att den är lätt att avläsa. På detta sätt kan alla vara med och både hörselskadade och icke hörselskadade har glädje av undervisningen. Rytmkänslan uppövas ytterligare i dansundervisningen i vilken de döva barnen tar del med liv och själ.

(Tegn og Tale)

VAD I HAVEN GJORT MOT EN AV MINA MINSTA

Utdrag ur en artikel i Hallands Dagblad av Astrid Pettersson.

En seminarielärare höll för en tid sedan en lektion i samhällskunskap och omtalade för sina elever hur samhället skyddar medborgaren. I detta skydd ingick bl. a. att våra sinnesslöa barn »förvarades» på anstalt. En elev räcker upp handen och frågar om magistern vet hur ofta det föds sådana barn. Nej — statistiken kunde han inte. Denna elev var min dotter och hon kunde siffrorna. Niohundranittionio föds med alla sinnen normala. Bara lille nr tusen har någon liten hjärnskada som gör att inte allt klaffar så som vi vill kalla normalt. Hon ställde frågan till sin lärare hur de niohundranittionio kan anse sig vara i behov av skydd för anblicken av den som bär det vi sluppet att bära.

Kanske var det första gången i seminariets historia, som en sådan fråga blivit ställd. Kanske var det första gången en lärare blivit påmind om av en elev att vi nu alla gått in för att kalla dessa barn »utvecklingsstörda».

Utvecklingsstörda är vi mer eller mindre allihop. Ingen har någonsin fått gå sin raka väg att förverkliga sina möjligheter. Möjligen han som sade: Det I haven gjort mot en av mina minsta, det haven I gjort mot mig.

Hur efterlever de kristna detta bud? Har vu ett vänligt leende och en hjälpande hand till de föräldrar som fått den tunga bördan att bära. Skulle inte våra seminariers övningsklasser förläggas till de skolor som ha till uppgift att ta till vara restsinnen. Det perfekta barnet reder sig alltid i livet. Det utvecklingsstörda lär oss så mycket om normalt beteende. Det hjälper oss att se individuellt. En sak som upprört mig är hur lite föräldrasolidaritet vi har. Vi har föräldraföreningar för normal-begåvade, för blind-döv-spastikerbarn och psykiskt efterblivna. Samarbetet mellan dessa föräldraföreningar saknas totalt.

Att alltid ha tid över för barnet är barnpsykologernas slagord. För de människor som fått sin barndom förlängd till sextio eller sjuttio år kan vi naturligtvis inte räkna med fortsatt »utbildning», men hur behöver icke dessa människor komma i goda hem, till förstående omgivning? Det är alla vi s.k. normalbegåvade som utgör denna omgivning. Varje dag måste vi lära oss att revidera våra förutfattade ståndpunkter. Vi kan göra det utan att förlora i prestige om vi är ödmjuka inför livet och tacksamma för att vi är utvecklingsbara ända in i ålderdomen.

En nystartande bonde kom en dag till vårt hem och bad om ett borgensnamn. Vår hörselskadade dotter serverade kaffe och vi två diskuterade dagens göromål obehindrat med varandra. Då säger bonden: Innan ni skriver era namn vill jag ha klarat upp mitt samvete

»LÅT DINA HÄNDER TALA».

En nyutgiven bok om ett internationellt teckenspråk för turister, utgiven i Amerika.

I julinumret av den amerikanska tidskriften »The Rotarian» finns en artikel om ett internationellt teckenspråk avsett för turister skriven av Stephen Streeter från Washington, en resebyråtjänsteman och resehandboksförfattare. Titeln på boken är i svensk översättning: »Låt dina händer tala». Boken är utgiven på Rand-McNallys förlag. Artikeln upplyser om att boken säljs på flyg- och järnvägsstationer.

En del av de tecken som illustrerar artikeln är exakt lika dem de döva andvänder, andra återigen helt olika. Vi tro att Mr Streeter handlat förståndigare om han helt tagit de dövas teckenspråk som förebild, men hans bok är intressant och om den slår väl ut kan de döva lära hans tecken.

I förbigående kan nämnas, att de dövas världsförbund har en kommitte som håller på att utforma ett internationellt teckenspråk avsett att användas på förbundets möten och av döva turister, som kommer i kontakt med andra döva i främmande länder.

— jag sa för femton år sedan till en gemensam vän att det är konstigt vad en mor medvetet vill sätta skygglappar för sina ögon. I dag ser jag att ni två var seende, men vi hade skygglappar. Ulla-Bell har fått just så som ni skisserade upp då.

Det behöver kanske inte påpekas att vår vänskap blev starkare efter de orden. Likaså skulle vårt förtroende för förtroendemännen och förtroendekvinnorna stiga för varje gång de ville revidera sina hävdvunna åsikter och ödmjukt erkänna skygglapparna. Som föräldrar skulle ju vi lika gärna ha kunnat misslyckas, men vår tro på utveckling för barnet hjälpte oss att arbeta vidare. Det är inte bara barnet som behöver hjälp. Föräldrarnas grusade förhoppningar kan i många fall hämma också deras utveckling, det är då som samhället behöver träda in och ge stöd och hjälp. Denna helhetssyn saknas tyvärr hos alltför många ledande män och kvinnor. Vi har ännu icke visat att vi kan ta vård om en på tusen. (SDR-Kontakt)

HISTORIEN OM MARC

(Forts.)

Då han var 2 år, alltså efter 8 månaders förlopp förstod han korta meningar såsom »tag din sked» osv. Då en flygmaskin flög över huset pekade han efter den. Han härmade klockans tickning och kunde själv säga många ljud. Om öronstycket föll ut (han växte ju och det blev för litet) satte han in det tillbaka.

Professor Huizings artikel slutade då Martin var 2 år. Professorn skrev då om honom att han hade utvecklats till en glad liten pojke, snäll och lugn och var inte besvärlig som många dövstumma småbarn är.

Jag besökte som sagt familjen på Marcs 3 årsdag. Under det gångna året hade fadern och sköterskan gift sig och alla verkade mycket lyckliga. Marc har nu börjat i en lekskola i dövskolan nära Groningen. Fadern för dit honom med bil på morgonen och mamma hämtar honom med cykel på dagen. Marc var mycket livlig och intresserad av oss gäster, vår bil och oss själva, han lekte och pratade och »läste» i sin bilderbok. Vi kunde tyvärr tala endast engelska inte holländska så vi kunde inte själva tala med honom, endast säga hans namn och kunde inte göra oss någon riktig bild av hans språkliga utveckling. Vi måste ju komma ihåg att han ännu är ett litet barn. Vi besökte även honom i lekskolan följande dag. Det var mycket trevligt och jag är ganska säker på att han kommer att utvecklas i rätt riktning och bli ett normalt barn och kommer att tala nästan naturligt.

Jag gläder mig över att eventuellt kunna besöka honom igen och följa hans utveckling. Frederica ligger ju inte så långt från Groningen man kan om man vill köra dit på en dag eller två.

(Martin Rasmussen i Effata)

BEMÄRKELSEDAGAR

60 ÅR fyller den 16 januari snickaren *Kauko Mäkelä* i Naistenmatka.

Det är svårt att säga var Kauko Mäkelä varit verksammare, i Finlands Dövas Förbund eller i De dövas idrottsförbund. Han är känd som en god talare och föredragshållare, han har anförtrotts uppdraget som ordförande, sekreterare och kassör och ingen verksamhet inom föreningslivet är honom främmande. I centralstyrelsen har han även innehaft många förtroendeuppdrag, i kommitteer och utskott.

Kauko Mäkelä föddes som son till en jordbrukare i Nastola i Iittis socken. Till hans intressen under ungdomstiden hörde naturligtvis idrotten och han var med om att på hemorten grunda en idrottsförening tillsammans med hörande. Då han senare flyttade till Lahtis var han där med om att grunda såväl dövföreningen som idrottsföreningen och verkade i bägge två i ett par års tid tills han år 1937 flyttade till Lahtis som modellsnickare vid Statens flygplansfabrik och han är fortfarande i denna industriinrättnings tjänst. I Tammerfors dövas förening har Kauko Mäkelä varit mycket verksam, först som sekreterare och kassör och numera som ordförande.

Till Dövas Idrottsförbunds förbundsstyrelse har Kauko Mäkelä hört en lång tid, och som ordförande åren 1951—52 och därefter som viceordförande. För sin verksamhet idrotten till fromma har han bl.a. fått Finska idrottens förtjänsttecken i silver.

Till Kauko Mäkeläs fritidsintressen hör främst historia och litteratur.

ETT hjärtligt tack till alla som ihågkommit mig på min 60-årsdag.

Georg Örn.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

Utgivare: *Finlands Dövas Förbund r.f.*
Huvudredaktör: *Urho Kierimo,* Lempäälä, Toutonen.
Red. sekr.: *Rurik Pitkänen,* Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154.
Svenskpr. red.: fru *Ulla-Birgitta Laine,* Eskontie 7, Kerava. Manuskripten bör sändas till redaktören före månads slut.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154.
Postgiro: 6825.
Prenumerationspris 1959: 1/1 årg. mk 500:—, till utlandet mk 600:—.

”VANHUKSIA”

Lokakuussa kierteli lehdissä tieto, että eräästä persialaisesta kylästä oli löytynyt talonpoika, jolla väittämänsä mukaan oli ikää peräti 190 vuotta. Aivan varmaa vahvistusta ei liene asialle vielä saatu, mutta mikäli uutinen pitäisi paikkansa, olisi kysymys nykymaailman vanhimmasta ihmisestä. Useimmissa tällaisissa tapauksissa nämä »ikäpresidentit» ovat henkilöitä, joiden syntymästä ei ole tarkkoja tietoja. He ovat takapajuisten maitten syrjäkyliltä, eikä heidän syntymäpäivästään kerro mitkään henki- tai kirkonkirjat. He todistelevat pitkää ikäänsä vain muistelemalla tapauksia, jotka ovat sattuneet heidän nuoruudessaan. Onko kyseessä todella eletty vai vain muilta kuultu, sitä on jälkikäteen hyvin vaikea sanoa. Melko tarkkoja tietoja on kuitenkin eräistä ihmiskunnan »Methusalemeista». — Henry Jenkins nimisellä herralla on useampien lähteiden mukaan tarkistettu ja luotettava ikäennätys, 169 vuotta. V. 1945 kuoli Johannesburgissa Etelä-Afrikassa Thomas Parr, joka kuollessaan oli 152 vuoden ikäinen. Eräs kiistelty vanhus on englantilainen Christen Drakenburg. Kerrotaan hänen eläneen 146 vuoden vanhaksi, mutta tarinan jatko panee arvelemaan. »Hän solmi avioliiton 111 vuoden ikäisenä, ja kun hänen vaimonsa kuoli, hän kosi erästä leskirouvaa saaden rukkaset, sillä rouva piti kosijaa liian vanhana. Christen Drakenburg oli tällöin 130-vuotias».

– Elefanttia on aina pidetty nisäkkäittemme ikäpresidenttinä. Kerrotaan, että se eläisi noin 150 vuoden vanhaksi, jopa saavuttaisi 200 vuoden iän, mutta näille kertomuksille ei kuitenkaan ole löytynyt katetta. Kontrolloitu ikäennätys on 69 vuotta. Tosin monet luonnontutkijat eivät pidä mahdottomana, vaikka elefantti eläisi jopa 100-vuotiaaksi.

Valaat on toinen eläinryhmä, jonkä iästä on paljon kiistelty. Niidenkin on väitetty elävän sadan vuoden paremmalle puolelle, mutta nykyiset tutkimukset todistavat toista. Puolivuosisadan pituinen elämäntaival riittää niille. Samaan puolivuosisataisten sarjaan kuuluvat myöskin hevonen, kotkat, huuhkaja, pelikaani, ankerias ja krokotiili.

Jättiläiskilpikonnat ovat kuuluja pitkästä iästään. Tunnetuimmat lienevät Mauritiuksen jättiläiskonnat, joiden on todettu elävän 130:stä aina 200 vuoteen saakka. Tunnettu on ns. Napoleonin kilpikonna, joka tuotiin Sant Helenan saarelle Napoleonin eläessä, ja todistettavasti tuo konna eli vielä 100 vuotta sen jälkeen, kun kuuluisa keisari oli päättänyt päivänsä. Historiallista nimeä kantaa myös ns. Cookin kilpikonna. Se vangittiin Galapagos-saarilta ja merkittiin poltomerkillä v. 1773 Vielä 1923 oli samainen konna hengissä ja ikää sille karttunut peräti 150 vuotta.

Kilpikonnilla on monasti ollut se etu, että niiden kuoreen on tehty merkintöjä, joiden perusteella on myöhemmin voitu tehdä ikämäärityksiä. Tässäkin on tietysti omat rajansa. — Muutama vuosi sitten esitti eräs mieshenkilö Englannin tiedemiehille ylpeänä kilpikonnaansa kertoen sen nähneen päivänvalon jo ennen ajanlaskumme alkua. Todisteena väitteestään hän näytti kilpikonnan kuoressa olevaa merkintää — siinä oli kauniisti ja koristeellisesti poltettu »Adam I».

Ihmisten ja eläinten ikäennätykset ovat usein runsaasti liioteltuja. Useimmissa tapauksissa on käynyt niin, että kun ikää ryhdytään tarkasti ja kriitillisesti tutkimaan, niin »papinkirjat» muuttuvat pian.

M. Soikkanen

— Kuule Petteri, nyt sinun täytyy olla hiljaa ja antaa isän kertoa ja isä kertoo niinkuin haluaa. Tonttu siis näki himmeän valon tuikkivan torpan ikkunasta, jonka yksi ruutu oli rikkinäinen ja paikattu torpan isännän vanhalla toppatakilla. Tonttu koputti . . .

— Miksi se ikkuna oli mennyt rikki.

— Noo, en minä kaikkea tiedä. Tonttu koputti ovelle kop . . .

— Miksi se reikä oli tukittu vanhalla takilla. Miksi sitä ei ole tukittu uudella takilla.

Isä huokasi.

— Kai on parasta lopettaa tämä joulusatu tähän. Muuten minä hermostun ja silloin on meiltä jouluilo kaukana.

— Jaa, sanoi poika, sehän on oikeastaan hyväksi jos lopetat. Kuule isä, et sinä koskaan saa Nobelin kirjallisuuspalkintoa. Mutta älä välitä, eihän ole hauskaa joutua kaikkien vainoamaksi, niinkuin kävi sen venäläisen sedän.

Petteri laskeutui isän polvelta ja ryhtyi hyrryyttämään autoaan lattialla.

Isä aikoi tarttua lehteensä, mutta havaitsi polvellaan kostean läikän.

— Mutta Petteri, isä sanoi, mitä sinä olet tehnyt. Iso poika.

— Jouluiloa, vastasi Petteri.

Uuras Luuta

Hymy ja katse aurinkoinen

»Hymy pieni suo ja
katse aurinkoinen.»
»Pilvet jos elos' tietä
himmentää. Hymy
pieni silloin suo.
»Häipyvi synkät pilvet.»
»Elos silloin keveintä ois»

»Käsi kätehen tartu ja
katse aurinkoinen suo!
»Häipyvi pilvet ne elon
raskaimman»
»Hymy pieni, pieni suo
ja katse aurinkoinen.»

»Kohtalo jos kurjaakin
kurjempi lie»
»Hymy pieni suo ja katse
aurinkoinen
»Elos silloin keveintä ois.»

»Suru musta, jos sydänt'
painavi,
»Hymy pien' pieni suo
ja katse aurinkoinen!
»Häipyvi varjot surun synkän
ja sydän kevein ois.»
»Hymy pien', pieni suo ja
katse aurinkoinen
elon kauneimman.»

E.M.

KUUROJEN LEHTI 1959

tulee tämän jälkeen ainoastaan niille, jotka ovat tehneet tilauksensa.

Karjalan muistoilleni

»Muistoissain vain sun
Karjalan maa mä luoksein
saan»

Oi Karjalan maa surun ja
ilon maa suo päiväin
rakkaimmat kimmeltää
Ja muistoissain ne vain
luokseni saan.»

»Polkusi astumani, lapsuus
ja nuoruusvuoteni
rakkahat ne muistoissain'
vain luokseni saan.»

»Polkusi kivikkoiset ja
lehtevät puusi nuo mä
veressäin tunnen ja
asfaltin Viipurin
oi Karjalan maa,
Nää vereheni jää.»

»Laulusi helkkyvän ja soittosi
ihanan mä veressäin tunnen
vaikk' ijäksi korvain
suljettu on ja vereheni jää
tuo laulu helkkyvä
Karjalan maan.»

»Häipyivät yöhön nuo päiväin
kimmeltävät Karjalan maan.
Mutt' muistoissain ne
jällehen luokseni saan.
Ja kanssas' kuljen polkua
muistojein rakkaitten.»

E.M.

Uudet säännöt

Keskushallituksen esityksenä tulee liittomme vuosikokouksessa Mikkelissä maaliskuun 22 p:nä esille seuraava sääntöjen muutosehdotus, johon yhdistysten on syytä tarkoin tutustua.

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n

SÄÄNNÖT

Nimi, kotipaikka ja toimialue

1 §.

Yhdistyksen nimi on Suomen Kuurojen Liitto r.y. Yhdistystä nimitetään näissä säännöissä liitoksi.

Liiton kotipaikka on Helsingin kaupunki ja toimialueena koko Suomi.

Tarkoitus

2 §.

Liiton tarkoituksena on saada Suomen kuurot yhteisvoimin toimimaan kuurojen henkiseksi ja taloudelliseksi kohottamiseksi.

Tarkoituksensa toteuttamiseksi liitto:

a) avustaa, ohjaa ja tukee jäsenyhdistystensä perustamista ja toimintaa toimien niiden keskusjärjestönä,

b) koettaa järjestää yhteistoiminnassa invaliidialalla toimivien järjestöjen kanssa kuuroille ansiomahdollisuuksia myöskin henkisellä työalalla sekä valtion ja kuntain palveluksessa,

c) tekee esityksiä ja antaa lausuntoja kuuroja koskevissa kysymyksissä,

d) toimii kuurojen asiaa edistävien harrastusten elvyttämiseksi ja kehittämiseksi mm. koulutoimen alalla,

e) hoitaa tiedoitustoimintaa kuurojen asiasta ja sen päämääristä mm. julkaisemalla ja kustantamalla lehtiä sekä kirjallisuutta,

f) hoitaa kertyneitä varoja ja päättää niiden käyttämisestä kuurojen hyväksi,

g) ylläpitää yhteistoimintaa ja suhteita muiden samassa tarkoituksessa toimivien koti- ja ulkomaisten järjestöjen kanssa ja

h) ryhtyy muihin samantapaisiin toimenpiteisiin, joilla voidaan edistää kuurojen henkistä ja aineellista kehitystä pysyen kokonaan puolueitten ulkopuolella.

Omistussuhteet

3 §.

Liitto on juriidisena henkilönä oikeutettu hankkimaan ja omistamaan sekä kiinteätä että irtainta omaisuutta, perustamaan rahastoja sekä vastaanottamaan lahjoja ja testamentteja.

Jäsenyys

4 §.

Liiton jäseneksi pääsevät liiton tarkoituksen toteuttamiseksi työskentelevät rekisteröidyt kuurojenyhdistykset, jotka toimivat liiton keskushallituksen hyväksymien sääntöjen pohjalla ja joiden jäsenyyden keskushallitus hyväksyy.

Entisten sääntöjen mukaiset liiton vakinaiset henkilöjäsenet pysyvät kuolemaansa saakka liiton puhevaltaisina jäseninä ilman päätäntäoikeutta.

Kunniajäseneksi tai kunniapuheenjohtajaksi voi edustajakokous keskushallituksen esityksestä kutsua henkilön, joka ansiokkaalla tavalla on edistänyt liiton toimintaa. Kunniajäsenellä tai -puheenjohtajalla ei ole jäsenmaksua.

5 §.

Jäsenyhdistys, joka haluaa erota liitosta, ilmoittakoon siitä kirjallisesti vuosikokouksensa pöytäkirjan otteella joko liiton keskushallitukselle tai liiton puheenjohtajalle.

Liiton keskushallitus voi liitosta erottaa jäsenyhdistyksen, joka toimii vastoin liiton tarkoitusta tai muuten vahingoittaa liittoa. Keskushallituksen päätös erottamisasiassa on sitova, jos kaksi kolmasosaa (2/3) sen jäsenistä tätä kannattaa. Erotetulla yhdistyksellä on kuitenkin oikeus erottamispäätöksen kumoamiseksi vedota edustajakokoukselle osoitetulla kirjallisella ilmoituksella kolmenkymmenen (30) päivän kuluessa erottamispäätöksestä tiedon saatuaan.

Liiton jäsenyhdistys, joka on jättänyt maksamatta vuosittaisen jäsenmaksun, on menettänyt sääntöjen mukaiset jäsenoikeudet siksi, kunnes maksamatta jääneet erät on suoritettu.

Liittoon kuuluvan yhdistyksen jäsenen, joka toimii vastoin liiton ja jäsenyhdistyksen tarkoitusta tai muuten vahingoittaa liittoa tai jäsenyhdistystä, voi keskushallitus esittää jäsenyhdistyksestä erotettavaksi. Kuitenkin yhdistys itse ratkaisee tässä tapauksessa erottamisasian.

Jos liittoon kuuluvan jäsenyhdistyksen jäsenen erottamisasia on senlaatuinen, että yhdistys haluaa alistaa sen keskushallituksen vahvistettavaksi, niin keskushallitus on velvollinen käsittelemään tämän asian ja antamaan siitä joko puoltavan tai epäävän lausuntonsa.

6 §.

Jäsenyhdistys on velvollinen vuosittain ennen helmikuun 25 päivää lähettämään keskushallitukselle selonteon toiminnastaan edelliseltä kalenterivuodelta, otteen tilinpäätöksestään ja rahastoistaan, sekä jäsenluettelonsa, joita tulee seurata edellisen vuoden jäsenluvun perusteella lasketut jäsenmaksut liitolle.

Jäsenyhdistys ja myöskin yksityinen liittoon kuuluvan yhdistyksen jäsen voi yhdistyksensä välityksellä hakiessaan oikeuksia, etuja, avustuksia tai ratkaisuja saada keskushallitukselta lausunnon hakemukseensa liitettäväksi.

Jäsenyhdistys on velvollinen esittämään keskushallituksen valtuuttamalle henkilölle tilinpitonsa ja pöytäkirjansa tarkastettavaksi. Tehtävä on luottamuksellinen.

Hallinto ja hoito

7 §.

Päättämisoikeutta liiton asioissa käyttää edustajakokous.

Toimeenpanevana elimenä on keskushallitus.

8 §.

Liiton varsinainen edustajakokous pidetään vuosittain maaliskuun aikana.

Keskushallitus määrää kokouksen lähemmän ajan ja paikan.

Ylimääräinen edustajakokous voidaan pitää keskushallituksen kutsusta tarpeen mukaan tai jos vähintään 10 liiton jäsenyhdistystä sitä keskushallitukselta kirjallisesti anoo tarkoin perustellen kokoonkutsumisen syyn.

Kutsu varsinaiseen edustajakokoukseen samoinkuin liiton vuosi- ja tilikertomus on lähetettävä kirjallisesti jäsenyhdistyksille vähintään 14 päivää ennen kokousta. Kutsu ylimääräiseen edustajakokoukseen tapahtuu samalla tavalla. Kokouskutsussa on ilmoitettava esille tulevat asiat.

9 §.

Liiton edustajakokouksessa on jokaisella liittoon kuuluvan yhdistyksen jäsenellä puhevalta, mutta päätäntäoikeutta käyttävät vain jäsenyhdistysten valtuuttamat edustajat, joilla on käytettävinään yksi ääni kutakin yhdistystä kohden sekä yksi (1) lisä-ääni kutakin viittäkymmentä (50) jäsentä kohden.

Vaaliäänestykset ovat salaisia lippuäänestyksiä, jos yksikin edustaja sitä vaatii.

Edustajakokouksessa ei keskushallituksen jäsen eikä liiton toimihenkilö saa edustaa mitään liiton jäsenyhdistystä. Heillä on kuitenkin puhe- ja esitysoikeus, kuten muillakin.

Liiton puheenjohtaja ja toiminnanjohtaja ovat velvolliset olemaan edustajakokouksessa läsnä, ellei laillista estettä ole.

10 §.

Varsinaisen edustajakokouksen avaa liiton puheenjohtaja ja käsitellään siinä edustajain valtakirjojen tarkastuksen jälkeen seuraavat asiat:

1) Todetaan kokouksen laillisuus.

2) Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri ja kaksi pöytäkirjan tarkastajaa edustajain pääluvun mukaan.

3) Esitetään keskushallituksen laatima kertomus liiton toiminnasta edelliseltä vuodelta.

4) Esitetään liiton tilinpäätös ja tilintarkastajain lausunto edelliseltä kalenterivuodelta ja päätetään tili- ja vastuuvapauden myöntämisestä.

5) Valitaan liiton puheenjohtaja.

6) Valitaan kolme (3) jäsentä keskushallitukseen.

7) Valitaan kaksi tilintarkastajaa ja näille kaksi varamiestä. Tilintarkastajista täytyy ainakin toisen olla valantehnyt.

8) Määrätään jäsenyhdistysten liitolle suoritettavan liittymis- ja jäsenmaksun suuruus.

9) Käsitellään kokouskutsussa mainitut sekä keskushallituksen tai jäsenyhdistysten esittämät muut asiat, jotka on vähintään kolmekymmentä (30) päivää ennen edustajakokousta keskushallitukselle kirjallisesti ilmoitettu. — Kokous voi kieltäytyä käsittelemästä asiaa, jota ei ole kokouskutsussa mainittu.

Ylimääräisestä kokouksesta on voimassa soveltuvin kohdin se, mitä varsinaisesta kokouksesta on säädetty.

11 §.

Liiton asioita hoitaa varsinaisen edustajakokouksen valitsema keskushallitus.

Keskushallitukseen, joka edustaa liittoa sen lainmukaisena hallituksena, kuuluu puheenjohtajana liiton puheenjohtaja ja yhdeksän (9) jäsentä. Puheenjohtaja valitaan liiton varsinaisessa edustajakokouksessa ja jäsenet kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Jäsenistä eroaa vuosittain kolme (3) vuoronsa mukaan. Erovuorossa oleva jäsen voidaan valita uudestaan. Liiton varapuheenjohtaja valitaan keskushallituksen jäsenistä vuodeksi kerrallaan varsinaisen edustajakokouksen jälkeen ensimmäisessä keskushallituksen kokouksessa.

Jos keskushallituksen jäsen kuolee tai muuten jättää paikkansa, valitaan seuraavassa varsinaisessa edustajakokouksessa uusi jäsen hänen tilalleen jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

Keskushallitus kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estettynä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta niin usein kuin asianhaarat vaativat tai vähintään neljän keskushallituksen jäsenen sitä puheenjohtajalta kirjallisesti vaatiessa ja on päätösvaltainen, jos puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään kuusi jäsentä on saapuvilla. Äänten mennessä tasan äänestyksessä voittaa se mielipide, jota puheenjohtaja kannattaa.

Liiton toimihenkilöillä on keskushallituksen kokouksessa läsnäolo- ja puheoikeus.

Kiinteän omaisuuden ostamiseen, rakentamiseen ja myymiseen sekä kiinnitettävien lainojen ottamiseen tulee keskushallituksella olla edustajakokouksen antama valtuus.

12 §.

Keskushallituksen tehtävänä on

1) ottaa palvelukseensa toiminnanjohtaja, joka samalla myös toimii sihteerinä, rahastonhoitaja ja muut tarvittavat toimihenkilöt sekä määrätä heidän tehtävänsä ja palkkansa,

2) hoitaa liiton asioita näiden sääntöjen ja edustajakokousten päätösten mukaisesti sekä kantaa ja vastata liiton puolesta oikeudessa ja virastoissa,

3) hoitaa huolellisesti liiton rahavaroja ja muuta omaisuutta,

4) valmistaa kalenterivuosittain liiton tilit, hankkia niihin tilintarkastajain lausunto, laatia kertomus liiton- ja jäsenyhdistysten toiminnasta sekä esittää nämä liiton varsinaiselle edustajakokoukselle,

5) valmistaa varsinaiselle edustajakokoukselle esitettävät asiat sekä tehdä vuosittain ehdotus liiton toimintasuunnitelmaksi,

6) valvoa yleensä kuurojen etuja ja toimia heidän neuvonantajanaan,

7) seurata ja ohjata jäsenyhdistysten sekä liiton virkailijoiden toimintaa,

8) antaa viranomaisille ja yleisölle tarpeellisia tietoja liittoa ja maamme kuuroja koskevista asioista,

9) pitää luetteloa ja tilastoa liiton jäsenistä,

10) hyväksyä uudet jäsenet,

11) kutsua koolle edustajakokoukset,

12) hoitaa liiton julkaisutoimintaa ja olla siitä vastuullinen,

13) tehdä alotteita kuurojen hyväksi ja tukea muiden tekemiä samaa tarkoittavia alotteita sekä

14) saattaa jäsenyhdistysten tietoon varsinaiselle edustajakokoukselle esitettävä toiminta- ja tilikertomus neljätoista (14) päivää ennen sanottua kokousta.

13 §.

Liiton nimen kirjoittaa puheenjohtaja yhdessä varapuheenjohtajan tai sihteerin kanssa tai hänen estettynä ollessaan varapuheenjohtaja yhdessä sihteerin kanssa.

14 §.

Tilivuotena on kalenterivuosi. Tilikirjat tositteineen, keskushallituksen toimesta laadittu vuosikertomus sekä kaikki liiton toimintaa koskevat pöytäkirjat edelliseltä vuodelta on ennen helmikuun 15 päivää jätettävä tilintarkastajille.

Tilintarkastuskertomus ja lyhennysotteet tilinpäätöksestä on helmikuun loppuun mennessä jätettävä liiton puheenjohtajalle.

Yleisiä määräyksiä

15 §.

Jos tehdään ehdotus liiton sääntöjen muuttamisesta tai liiton purkamisesta, vaaditaan päätöksen tekemiseen, että sitä kannattaa vähintään 2/3 varsinaisessa edustajakokouksessa läsnäolevien edustajien yhteenlasketuista äänistä. Liiton purkamista koskeva päätös ei kuitenkaan ole pätevä, ennenkuin se samalla äänten enemmistöllä on vahvistettu toisessa kokouksessa, joka pidetään aikaisintaan kolme kuukautta myöhemmin.

16 §.

Liiton purkamisesta päätettäessä on samalla ratkaistava, miten liiton jäljelle jääneet varat on kuurojen hyväksi liiton tarkoitusperien mukaisesti käytettävä.

LIITTOMME UUTISIA

Keskushallituksen kokouksessa 23. 11. hyväksyttiin edellisen kokouksen pöytäkirja erinäisillä muutoksilla ja lisäyksillä.

Hyväksyttiin anomuksesta maksettavaksi eri yhdistyksille esitelmänpitäjäin matkalippujen korvauksia.

Hämeenlinnan Kuurojenyhdistykselle myönnettiin 5.000 mk kirjaston kartuttamiseksi.

Pohjoismaisen kuurojen nuorisoleirin toimihenkilöille päätettiin maksaa päivärahoja ja palkkioita.

Vaasan ja Tampereen yhdistysten 60-vuotispäivän johdosta päätettiin lahjoittaa 10.000 mk kummankin toiminnan tukemiseksi.

Koska indeksiehto lainansaajille oli osoittautunut kovin raskaaksi, päätettiin joulukuun 1 p:stä 1958 alkaen alentaa indeksiä 50 %:lla.

Kuurojen ja huonokuuloisten työhönsijoittajan saamisesta päätettiin ottaa selvää.

Liiton vuosikokous päätettiin pitää Mikkelissä maaliskuun 22 p:nä 1959.

Hyväksyttiin keskushallituksen puolesta vuosikokoukselle esitettäväksi liiton uusi sääntöehdotus, joka julkaistaan tässä lehdessä yhdistysten pohdittavaksi.

Käsiteltiin runsaasti erilaisia juoksevia asioita.

Lokakuun 5 p:nä pidetyssä keskushallituksen kokouksessa myönnettiin liiton ansiomitaleita:

Tampereen yhdistyksen anomuksesta rva Kirsti Ahoselle hopeinen, past. Onni Honkkilalle, Janne Lehtimälle ja rva Fanny Hietaniemelle pronssiset; Vaasan yhdistyksen anomuksesta: hra Carl-Eric Martolalle Janne Leivolle ja Teuvo Taimistolle sekä Aug. Nordberg-vainajan leskelle Helmi Nordbergille pronssiset.

Shakkia

SHAKKILIITON KUULUMISIA

Ei olekaan pitkään aikaan tämän rakkaan lehtemme palstoilla näkynyt shakkiliittomme kuulumisia. Tokkopa lienee sitä kaivattukaan, kun ei ole haukkumakirjeitä tullut, ellemme väärin muista. Voidaan sanoa, kuinkas muuten, että me shakkimiehet olemme vähään tyytyväisiä. Ja samat tavat on ollut silloinkin kun »isä lampun osti». Mutta joukostamme löytyy nykyään, niinkuin ennenkin kärkkäitä oikeamielisyydestään kiinni pitäviä shakkimiehiä. Ehkäpä tässä sopii laverrella tapaus siitä näytteeksi. Hiljattain oli Turussa viime vuonna marraskuun alkupäivänä kolmen kaupungin Helsingin-Turun-Tampereen välinen B-shakkiottelu. Turkulaiset olivat sen ilmoittaneet alkavaksi aamulla klo 10. Mutta tulivat itse »herroina ylhäisyyksinä» toisten paikkakuntalaisten mielipahaksi vasta klo 11, joka ei ollut muiden mieleen. Yleinen tapa on sellainen, että shakkitilaisuus pitää alkaa ilmoitetulla ajalla, muuten katsotaan tunnin myöhästyneet hävinneiksi. Muistutamme vielä, että milloin on mikäkin shakkiottelu, on palkintotuomarin pantava kaikki kellot käyntiin armotta. Kyllä myöhästymisiä aina vähän sentään tapahtuu. Täpärällä oli parillekin shakinpelaajalle Lontoossa kuurojen MM-shakkikilpailujen aikana, jolloin saapuivat juoksujalkaa pelipaikalle, havaittuaan oman kellonsa osoittavan 20 minuuttia myöhästymistä, vähällä piti; peliä aloittamaan vielä sentään pääsi. Tapahtui Turussa muutakin »muotia» B-shakkiottelun aikana ja SKSL:n toimikunnalle olivat shakkimiehet lähettäneet valituskirjeen. SKSL:tto pitämässään kokouksessa joulukuun 1 p:nä on tutkinut sen tapauksen ja toteaa, että ei oltu muodollisuuksia järjestetty sääntöjen mukaan. Turussa käydyn B-shakkiottelun päätti SKSL:tto kumota kokonaan. Kehoitamme tänä vuonna jonkin shakkikerhon järjestämään vastavuoroisesti uudelleen B-shakkiottelut kolmen kaupungin kesken. Tästä asiasta on SKSL:tto myös ilmoittanut mainituille shakkikerhoille kiertokirjeellä.

* * *

Alkanut on uusi vuosi — 1959. On syytä muistaa, että yhteisten asiaimme niin shakkikerhoissa kuin shakkiliitossammekin on jatkuttava. Shakkikerhojen vuosikokousten kynnyksellä osoitamme lämpimät ajatuksemme kaikille niille, jotka vuodesta toiseen ovat ponnistelleet yhteisen aatteen hyväksi. Samoin toivotamme jokaiselle shakkimiehelle parasta uutta vuotta ja yhä kasvavaa menestystä.

Tämän vuoden muistilistalla on parikin varteen otettavaa tapahtumaa. Tiedossamme ovat Suomen kuurojen shakkimestaruuskilpailut ja SKSL:n poppoon varsinainen vuosikokous, jotka ovat kesällä Kuopiossa. Sinne me shakkimiehet riennämme kautta Suomen pelaamaan ja katsomaan kenelle »kellot soivat». Shakkimiehet voivat järjestää hyvissä ajoin kesäloman Kuopion ajaksi. Mutta ei ole kysymys järjen lomasta, vaan on tarkoitus yhtä ja toista toimimaan. Viime kesänä olemme käyneet Kuopiossa paikan päällä tutustumassa. Täytyy myöntää, että kuopiolaisten omistamassa huvilassa Laivonsaaressa on mitä ihanteellisin pelipaikka. Huvilassa on monta huonetta ja luulemme kaikki siellä hyvin järjestyvän. Kaupungista on sinne n. 5 min. linja-autolla ja loppumatka veneellä on sekin saman verran aikaa vievä. Pääsee tietenkin myös saunomaan ja uimaan miten milloinkin haluaa. Mutta emme kaikkia salaisuuksia vielä tässä paljasta.

H.K.Y:n Shakkikerhon vuosikokous pidetään tiistaina tammikuun 13 päivänä klo 19 Kuurojen Yhdistyksellä. Kaikki vanhat ja uudet jäsenet tervetulleita.

KUOPION Kuurojen Shakkikerhon vuosikokous on keskiviikkona 14 p:nä tammikuuta klo 19 Kuurojenkoululla.

KANSALLIS-pikashakkiturnaus pidettiin Tampereella marraskuun 23 p:nä 1958 Kuurojen Yhdistyksellä henkilökohtaisesta kiertopalkinnosta, jona oli Tampereen Kultasepän lahjoittama pokaali. Parhaat tulokset: H. Lius, Hki 7 p., E. Putkonen, Hki 5 ½ p., A. Ojanen, Tre 4 ½ p., K. Hämäläinen, Hki 3 ½ p., V. Kerminen, Tre 2 ½ p., Y. Timonen, Oulu 2 ½ p., E. Tolsa, Hki 2 ½ p. ja E. Helminen, Tre 0 p.

E. PUTKONEN esitti shakkisimultaania Tampereella marraskuun 23 p:nä 1958, saaden 7 voittoa ja 1 häviön. Varat menivät Suomen Kuurojen Shakkiliiton matkakassan kartuttamiseksi.

HELSINGIN Shakkikerhon marraskuun pikaturnauksessa saavutettiin tulokset: E. Putkonen 6 p., H. Lius, 4 ½ p., K. Hämäläinen 5 p. ja S. Månsson 2 p.

II lk: E. Tolsa 4 ½ p., V. Tolsa 2 ½ p., R. Th. Östman 2 p. ja J. Enroos ½ p.

Urheilua

JOHAN VILLASEN MUISTOLLE

Heinäkuun 5 p:nä 1958 kuoli Valkeakoskella seppä *Johan Villanen*. Hän oli syntynyt Ensossa 17. 4. 1897, käynyt Kuopion kuurojenkoulun, antautuen sitten sepän ammattiin Enso-Gutzeitin suuressa tehtaassa, kehittyen ammatissaan taitavaksi ja monipuoliseksi. Samassa työpaikassaan hän oli yli 30 vuotta, kunnes talvisodan puhjettua siirtyi Kotkaan 2 vuodeksi ja kun Enso joutui rajan taakse, hän siirtyi Valkeakoskelle toiseen tehtaaseen sepäksi.

Nuoruudenharrastuksena hänellä oli paini ja urheilu. Hänen loistava juoksunsa norjalaisen Josef Ankilen kanssa pohjoismaiden kuurojen kisoissa Helsingissä 1921 5000 m:llä on edelleen muistossamme. Hän oli ensin Viipurin K. Y:n ja urheiluseuran ja sittemmin Tampereen K. Y:n ja urh. seuran jäsen.

Ihmisenä Johan (Juho) oli tunnettu hyväntahtoisena, huumorintajuisena ja hyvänä perheenisänä. Hän hankki perheelleen sievän omakotitalon Valkeakoskella, ehtien suunnitella yhtä ja toista kotinsa hyväksi. Nyt kuolema korjasi miehen parhaassa iässään. Häntä jäi suremaan puoliso ja 3 lasta perheineen sekä laaja ystäväpiiri Valkeakoskella ja Tampereella.

Lepää rauhassa, kunnon Juho!

K. A.

NORJALAINEN JUOKSIJALAHJAKKUUS

Vuosina 1920—26 oli pohjoismaiden paras kuuro keskimatkojen juoksija norjalainen John Ankile, joka pohjoismaisissa kisoissa säännöllisesti vei ensitilat. Tunturimaasta ei hänen jälkeensä ole ilmestynyt yhtä menestyksellistä juoksijaa, vaikkakin Kåre Smedsgård voitti juoksijoitamme vuosina 1953—55. Nyt on Norja kuitenkin saanut juoksijalahjakkuuden, joka kaikesta päättäen jo lähivuosina on kuurojen parhaita koko maailmassa.

Hän on Reidar Brenden, iältään vielä nuorukainen, 19 vuotias. Tämä Brenden juoksi syyskuun alussa kolme uutta maansa kuurojen ennätystä. Ne ovat: 1500 m — 4.10,5, 3000 m — 8.46,2, 5000 m — 15.35,2.

Sekä 1500 m että 3000 m ajat ovat parempia kuin mitä meidän omat poikamme Kuningas ja Lepistö ovat juosseet. Huomattavaa on, että Brenden juoksi 5000 m ensimmäisen kerran tehdessään maansa ennätyksen. Kaikenlisäksi hänen tuloksensa on Norjan junioriennätys (kuulevien).

LAHDEN Kuurot Urheilijat järjesti 19. 10. jäsenilleen suunnistuskurssin, jonka kouluttajana toimi kurssin käynyt suunnistusneuvoja Teuvo Lillunen. Osaanottajia oli peräti 15, jotka innolla tutustuivat tähän jaloon taitoon. Ensimmäiseen harjoituskilpailuun 26. 10 saapui kylläkin vain puolet kurssilaisista, mutta koska kaikki selvisivät maaliin niin täytyy todeta kouluttajan onnistuneen tehtävässään. Mukanaolleista ansainnee Eukari Happonen hatunnoston sillä onhan hänellä ikää jo yli kuudenkymmenen. Herrasmies hän oli myös suunnistaessa niinkuin myös Henri Höglund, he molemmat kiersivät reitin kravatti kaulassa. Harjoituskilpailun reitin pituus oli linnuntietä mitaten vain n. 3 km, mutta tunnettu hiihtäjäveteraani Pauli Leikas väitti kivenkovaan juosseensa ainakin 25 km. Sitä ainakin aikansa todistaa. Tyytyväinen oli Paulikin koitokseensa koska samalla sai MM-hiihtokisoissa tarvittavaa kuntoa.

Tulokset:

1.	Veikko Koskinen	56,10
2.	Henri Höglund	1.04,15
3.	Reino Sulkanen	1.05,30
4.	Eukari Happonen	1.46,10
5.	Tuovi Olkkonen	
	Terttu Olkkola	2.38,05
6.	Pauli Leikas	3.04,12
8.	Huvi Mattila	3.10,35

Lupaava on alku Lahdessa. Kunhan ei kävisi niinkuin Kuopiossa ja Mikkelissä, missä ollaan parin kilpailun jälkeen hiirenhiljaa — vai harjoitellaanko siellä salaa täysvarmuus ennenkuin uskalletaan tulla etelään »ammattilaisten» kilpailuihin.

KUUROJEN Kunnon vuosikokous on sunnuntaina 18 p:nä tammik. klo 18 Kuurojenkoululla.

HÄMEENLINNAN Kuurojen Urheiluseura Häli r.y:n vuosikokous on tammik. 18 p:nä klo 13.30 Hätilän seurakuntatalossa.

KUUROJEN Sisun vuosikokous pidetään Lappeenrannan Kuurojen talolla lauantaina tammikuun 24 p:nä klo 18.

KYMINLAAKSON K. U. S. Tähden vuosikokous on Kotkan työväentalolla lauantaina 31. p:nä tammik. klo 18.

Kokouksia

H.K.Y:n Naiskerhon vuosikokous pidetään keskiviikkona tammikuun 21 p:nä klo 19 Kuurojen Yhdistyksellä. Kaikki mukaan.

JYVÄSKYLÄN Kuurot r.y:n vuosikokous pidetään pappilassa tammikuun 25 p:nä klo 13. Kaikki jäsenet tervetulleita.

LAPPEENRANNAN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidetään Lappeenrannassa Kuurojen talolla tammikuun 25 p:nä klo 13. Vuosikokoukselle kuuluvien asioiden lisäksi sääntöjen 4 §:n korjaus ym. esilletulevat asiat.

VAKKA-Suomen Kuurojen Kerhon vuosikokous ja esitelmäpäivä pidetään tammikuun 31 p:nä klo 20 ja helmikuun 1 p:nä klo 12 Paavo Niinikankaan talossa Piuhassa. Vain jäsenille.

FORSSAN Kuurojen Kerhon vuosikokous pidetään helmikuun 1 p:nä klo 10 Seurakuntatalossa.

HÄMEENLINNAN Kuurot r.y:n vuosikokous on helmikuun 1 p:nä klo 13.30 Hätilän seurakuntatalossa Tuomelankatu 19. Esillä sääntöjen määräämät asiat. Kaikkien jäsenten läsnäoloa toivotaan.

LAHDEN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidetään helmikuun 1 p:nä klo 12 Yhteiskoululla. Jäsenkirjat mukaan.

KOTKAN Kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidetään Työväentalolla sunnuntaina helmik. 1 p:nä klo 12.

SALON seudun Kuurot pitää vuosikokouksensa helmikuun 1 p:nä klo 12 Palokunnan talolla Salossa.

KARJALAN Kuurojenyhdistyksen vuosikokous on Kouvolan Keskuskansakoululla helmikuun 8 p:nä klo 12. Jäsenet saapukaa joukolla.

KYMENLAAKSON Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidetään 8 p:nä helmikuuta klo 12 Sihvolan talossa Inkeroisissa.

MIKKELIN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidetään helmikuun 15 p:nä klo 12 yhdistyksen talossa Akkavuorenkatu 6.

Kotimaasta

TAMPEREELLA kuoli 12. 11. 58 valajan leski *Matilda Kosunen* o.s. Turakainen tyttärensä kodissa ja haudattiin 23. 11. Kalevan hautausmaahan runsaan ystäväjoukon saattamana. Kuurojenyhdistyksen puolesta laskettiin haudalle seppele ja ystävät toivat kukkia, niin että hauta peittyi niihin. Vainajan sisar, opettaja Turakainen, sekä rva Kirsti Ahonen puhuivat vainajan muistolle. Lepää rauhassa, Matilda, odottamassa ylösnousemusta.

K. A.

TAMPEREEN Kuurojen Yhdistys r.y. lausuu parhaimmat kiitokset niille, jotka monin eri tavoin muistivat Tampereen Kuurojen Yhdistyksen täyttäessä 60 vuotta 15. 11. -58.

Tampereen Kuurojen Yhdistys.

ESITÄN täten sydämellisimmät kiitokseni Suomen Kuurojen Liitolle, Kirjapaino Oy Surdus Ab:n johtokunnalle, Helsingin Kuurojen Yhdistykselle, Karjalan Kuurojen Heimotuki r.y:lle, Hämeenlinnan Kuurojen Yhdistykselle, Keravan kuuroille sekä Turun, Tampereen, Kuopion ja Jyväskylän shakkikerhoille ja kaikille ystäville, jotka muistivat minua lahjoilla ja sähkeillä täyttäessäni 50 vuotta.

R. Th. Östman.

LÄMPIMÄT kiitokseni osakseni tulleesta huomaavaisuudesta täyttäessäni 75 vuotta. Tampereella 28. 11. 58.

Saara Helén.

KIITOS. Kaikesta muistamisesta 60-vuotispäivänäni lausun näin sydämelliset kiitokseni.

Kaarlo Minkkinen.

SYDÄMELLISET kiitokset kaikille ystävilleni sekä Turun Valppaalle, jotka muistivat minua 60-vuotispäivänäni.

Lempi Niinikangas.

SYDÄMELLINEN kiitos kaikille niille, jotka muistivat minua täyttäessäni 60 vuotta.

Georg Örn.

†

Rakkaamme
valajan leski

Edla Matilda Kosunen

o.s. Turakainen

s. 11. 6. 1896 Juvalla
k. 12.11. 1958 kotonaan Tampereella

Kiitollisena kaivaten:
Tyttäret perheineen
sisaret ja muut omaiset.

»Ei elämä pääty kuolemaan, vaan vaihtuu uuteen, parempaan»

Haudattu 23. 11. -58 vainajan toivomuksesta hiljaisuudessa.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

64. vuosikerta 1959

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Päätoimittaja: URHO KIERIMO, Lempäälä, Toutonen

Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.

Toimituskunta: Maila Paunu, Aura Ahlbäck.

Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen edellisen kuukauden 7 päivää. Muotokuvista seurattava 500:— maksu.

Tilaushinta: Koko vuodelta 1959 kotimaassa ja Pohjoismaissa 600:—, ulkomaille 700:—. Tilattavissa kaikista postitoimistoista.

Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—.

Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tai rahastonhoitaja Eero Laamaselle, os. Malminrinne 2 A 14, Helsinki. Puh. 36 678.

ADRESSI ON ARVOKAS MUISTO

Oma liittonne on painattanut aistikkaita

Onnittelu- ja Suruadresseja

Käyttäkää niitä!

Hinta vain 300 mk kpl.

Niitä saatte asiamiehiltä yhdistyksissä ja suoraan toimistostamme

Myyjille 20 % palkkio

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 — HELSINKI — Postisiirtotili n:o 6825

Käyttäkää oman liittonne julkaisemia

SORMIAAKKOSKORTTEJA

Hinta 10:— kpl. 100 kpl 700:—.
Saatavana liiton toimistosta.

Käyttäkää kirjeenvaihdossanne kauniita

KIRJEENSULKIJAMERKKEJÄ

kuurojen hyväksi

Hinta 5:— kpl.
40 merkin arkki 200:—
Myyjiä otetaan
20 % palkkio

Yhdistykset ja yksityiset saavat tilata niitä os.:

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 - Helsinki
Postisiirtot. 6825

Tilatkaa vuodeksi 1959 —

Prenumerera för år 1959 på

KUUROJEN LEHTI-
TIDSKRIFT FÖR DÖVA

vuosikerta 64 — 63 årgång

ilmestyy kerran kuukaudessa, seuraten tapahtumia kuurojen maailmassa koti- ja ulkomailla.

Toimituskunta:
Maila Paunu, Aura Ahlbäck.

Neuvottelukunta:
Jaakko Väisälä, Teuvo Lillunen, Jarmo Narmala, Urho Lehtimäki.

Tilaushinnat:
600:— koko vuodelta. Ulkomaille 700:—. Vuositilaajat saavat runsaasti kuvitetun »Kuurojen Joulun» ilmaiseksi. Kuurojenkoulujen, ammatti- ja talouskoulujen oppilaat saavat sen tilaamalla opettajansa kautta jaettavaksi 300 markalla koko vuodeksi.

Tilauksia vastaanottavat kaikki postikonttorit, asiamiehet yhdistyksissä ja lehden konttori, os. Helsinki, Liisankatu 27 E 10. — Postisiirtotili n:o 6825.

Tehkää tilauksenne nyt heti ja tarjotkaa lehteä myös tuttaviennekin tilattavaksi. Omaa lehteämme levittämällä hankitte kannattajia kuurojen asialle kuulevienkin keskuudesta.

Utkommer en gång i månaden. Vad som sker och vad som hänt i de dövas värld, både in- och utrikes, skildras utförligt.

Redaktionskommitte:
Maila Paunu, Aura Ahlbäck.

Rådkommitte:
Jaakko Väisälä, Teuvo Lillunen, Jarmo Narmala, Urho Lehtimäki.

Prenumerationspris:
500:— för hela året utan julpublikation. Till utlandet 600:—. Elever i dövskolorna samt yrkes- och hushållsskolorna kunna genom lärarna få prenumerera för 300 mk i året.

Prenumeration kan ske genom alla postkontor, föreningarnas ombud och tidskriftens kontor, adr. Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10, postgirokonto n:o 6825.

Gör Eder prenumeration genast och rekommendera tidskriften för Edra vänner och bekanta. Genom att sprida Er egen tidskrift på detta sätt skaffar Ni anhängare och förespråkare för de dövas sak i de hörandes krets.

URHO KIERIMO
päätoimittaja - huvudredaktör

RURIK PITKÄNEN
toimitussihteeri - red.sekreterare

ULLA-BIRGITTA LAINE
svenskspr. redaktör

Kauppakirjapaino Oy, Helsinki 1959